

XIII congrés

CCOO País Valencià

20
25

20/21/22
maig

nous
reptes

Reptes nous reptes

mateixa
lluita

Proposta de ponència

CCOO IIII

ÍNDEX

EIX 1. Les transformacions del model productiu	4
1.1. Condicions de treball dignes	4
1.2. Noves realitats del treball	5
1.3. Seguretat i salut	6
1.4. Formació per a l'ocupació	7
1.5. Afectació sectorial de les transformacions	8
1.6. Mobilitat	9
1.7. Medi ambient	9
1.8. Despoblació	11
EIX 2: Igualtat i justícia social	11
2.1. Lluita contra la discriminació, els discursos i les actituds d'odi	11
2.2. Feminisme de classe	12
2.3. Bretxes de gènere	13
2.4. Les cures en el centre de la vida social	13
2.5. Igualtat i interseccionalitats	14
2.5.1. Joventut	14
2.5.2. Discapacitat i salut mental	15
2.5.3. Població treballadora migrant	16
2.5.4. Diversitat sexual i afectiva	17
2.6. Cooperació i solidaritat internacional	18
2.7. Aliances amb altres moviments socials	19
2.8. Cultura, llengua i senyals d'identitat	19
2.9. Memòria obrera i democràtica	20
EIX 3: Distribució de rendes	20
3.1. La pugna per un salari decent	20
3.2. La disputa pel salari diferit: el diàleg social	21
3.3. Redistribució de la riquesa	21
EIX 4. Estat de benestar, el paper dels serveis públics	23
4.1. Sanitat	23
4.2. Educació	24
4.3. Serveis socials	25
4.4. Habitatge	26
4.5. Administració pública	27

EIX 5. La relació del sindicat amb les persones treballadores	28
5.1. Extensió sindical	28
5.2. Política afiliativa	29
5.3. Participació	30
5.4. Espais de reivindicació	31
5.5. Coordinació d'estructures	32
5.6. Serveis interns	33
5.7. Formació sindical	33
5.8. Estratègia comunicativa	34
5.9. Promoció del valencià i iniciatives socioculturals	35

PONÈNCIA CONGRESSUAL

CCOO PV

1 EIX 1. Les transformacions del model productiu

2 1.1. CONDICIONS DE TREBALL DIGNES

- 3 La situació de les persones treballadores al País Valencià té molt a veure amb el nostre model productiu, en el qual predomina un sector serveis estacional, l'abús de l'economia submergida, els baixos salaris i les jornades interminables. Des de CCOO defensem un desenvolupament econòmic just, sostenible i igualitari que promoga un progrés social marcat per la convivència i la solidaritat i que contribuïska al benestar, la vida digna i la felicitat de totes les persones.
- 4 Si bé és cert que la reforma laboral ha reduït notablement la precarietat en l'ocupació, encara resulten molt significatives pràctiques amb les quals s'esquiva el marc imposat pel dret del treball. S'observa un ús fraudulent en figures com la del "fals autònom", el personal becari o de pràctiques, i l'abús sistemàtic a través de subcontractacions o externalitzacions, que han anat eliminant les responsabilitats empresarials o derivant-les a espais cada vegada més individualitzats. Sense oblidar la figura del fix discontinu que no deixa de respondre a una contractació per temps determinat, i es fa necessari trobar fórmules de desestacionalització.
- 5 Les dades de persones desocupades, majoritàriament dones, indiquen la dificultat que travessarem de cara a enfrontar les transicions en l'ocupació, i fa patent la necessitat d'aprofitar el procés de transformació per a millorar les capacitats de les persones treballadores. Les polítiques actives d'ocupació (PAO) han de tenir un paper essencial per a garantir que no s'acaben eixamplant les diferents bretxes laborals.
- 6 Especial esment volem fer de les treballadores de la llar, sector que encara no gaudeix dels mateixos drets que la resta de les persones treballadores, on moltes dones estan en l'economia submergida i es troben exposades a una vulnerabilitat major. Per a CCOO dignificar aquest sector és essencial.
- 7 Línies d'acció:
  - 8 ● Promoure un canvi de model productiu que impulse un turisme desestacionalitzat, una agricultura sostenible i de proximitat, una construcció lligada a la rehabilitació i una indústria intensiva en energies renovables; amb tots els sectors orientats a reduir la petjada ecològica.
  - 9 ● Reivindicar la creació d'ocupació estable i de qualitat.
  - 10 ● Fomentar els acords territorials d'ocupació, com a eix vertebrador del desenvolupament de les polítiques d'ocupació en l'àmbit local.
  - 11 ● Garantir PAO respectuoses amb els objectius traçats per la Llei d'ocupació (transversalitat de gènere, especial recalcament en col·lectius concrets i creació en zones de risc de despoblació).
  - 12 ● Exigir major efectivitat dels programes de foment d'ocupació, així com el seu encaix dins dels pactes per a millorar la participació dels agents socials en la seua definició, implementació i control.
  - 13 ● Reclamar el desplaçament de l'esforç pressupostari del Labora als programes de foment d'ocupació en detriment de les bonificacions i ajudes a la contractació.
  - 14 ● Contribuir, a través del Consell de Direcció del Labora, a millorar el servei públic, fent efectiva la visió holística i centrada en la persona que ha de caracteritzar la seua labor d'orientació per a l'ocupació.

- Treballar sindicalment i socialment per a erradicar la pobresa laboral que generen les condicions de treball precàries i l'economia submergida. 15
- Establir criteris i mecanismes de seguiment en la negociació col·lectiva del nostre àmbit per a visualitzar les millores en les condicions laborals que permeten avançar cap a una vida digna. 16
- Coordinar confederalment l'actuació davant Inspecció de Treball, per possibilitar un seguiment de la nostra acció sindical i millorar la intermediació. 17
- Avançar en els mecanismes de comunicació amb l'autoritat laboral, establint protocols estables i de coordinació amb les institucions del treball, jutjats, Seguretat Social i Labora. 18
- Denunciar la precarietat laboral i instar a la transformació de l'ocupació irregular i la inserció de les persones amb majors dificultats. 19
- Prestar especial atenció a la dignificació de les condicions de determinats col·lectius que viuen realitats particularment precàries, com les treballadores de la llar o les persones joves en modalitats de contracte formatiu. 20

1.2. NOVES REALITATS DEL TREBALL

Les diferents transicions a què ens enfrontem porten temps modificant el mercat laboral i hem d'analitzar aqueixos canvis per a poder adaptar-nos i fer front a les noves formes d'explotació per part del capital, que d'alguna manera no són tan noves. Aquestes transformacions poden ser una oportunitat per a la creació d'ocupació en treballs amb un alt contingut tecnològic, però també un risc d'automatització de les tasques rutinàries que resulten més fàcilment substituïbles. Unes altres són més irremplaçables, com per exemple les que es dediquen al sector de les cures, ja que només poden realitzar-se per la força humana de treball. 22

De moment, l'avanç de les transformacions no és homogeni en tots els sectors ni territoris, però la tendència cap a la digitalització dels processos productius és clara. Això fa necessari que les persones treballadores tinguin competències digitals cada vegada més especialitzades, la qual cosa evidencia la importància de la formació per a l'ocupació i de polítiques públiques que garanteixin un aprenentatge durant tota la vida que permeti adaptar-se als canvis. 23

Aquesta digitalització té un impacte en l'organització del treball que afavoreix la fragmentació i l'atomització de tasques, la proliferació de plataformes digitals i el desenvolupament de velles formes d'explotació a través de les noves tecnologies. També trobem un augment del percentatge de persones que desenvolupen un treball a distància o teletreball, la qual cosa dificulta l'organització sindical i la vigilància de la salut laboral en els seus habitatges. 24

A tot això s'afeg la utilització per part de les empreses dels algorismes basats en la intel·ligència artificial per a organitzar el treball i prendre decisions, que poden anar des de la contractació, fins al control i la vigilància del seu personal. Qualsevol tipus d'avanç en intel·ligència artificial ha d'anar acompanyat de regulació perquè no afecte negativament els drets fonamentals. 25

En aqueix sentit, la llei *rider*, per la qual es reconeixia la condició d'assalariades a totes les persones que fan tasques de repartiment a través de les plataformes digitals, ha sigut un pas important en matèria de drets. Aquesta llei pretenia erradicar la figura del "fals autònom", a més d'assegurar els drets d'informació de la representació legal amb la finalitat de poder tindre control de les tecnologies que s'utilitzen i que tenen una incidència directa en els processos de contractació, d'acomiadament i d'organització del treball. No obstant això, s'ha mostrat insuficient perquè deixa fora un sector important del treball digital, encara pendent de regulació, i, d'altra banda, les sancions purament econòmiques no causen gran perjudici a les multinacionals. 26

D'altra banda, les transicions ecològica i energètica estan contribuint a la creació d'ocupacions verdes en diferents sectors com el de les energies renovables, la construcció, l'agricultura, el medi ambient, l'economia circular, l'ensenyament o la biodiversitat. Aquests canvis han de ser estudiats des del sindicalisme per a minimitzar l'impacte negatiu en l'ocupació i que les persones treballadores puguin adaptar-s'hi des de la formació. 27

28 Línies d'acció:

- 29 ● Analitzar els diferents models de plataformes digitals que van mutant permanentment, però que tenen com a denominador comú l'exclusió del dret del treball.
- 30 ● Fiscalitzar el treball en plataformes digitals i en tots aquelles empreses que utilitzen algorismes com a eina d'organització del treball.
- 31 ● Exigir a les empreses i administracions públiques major transparència de les seues accions en els seus informes de responsabilitat social.
- 32 ● Atendre els diferents canvis que es donen en els centres de treball respecte al volum o la fragmentació de l'ocupació.
- 33 ● Donar una resposta sindical a les realitats de les persones que teletreballen totalment o parcialment, per a arribar a elles i organitzar-les.
- 34 ● Analitzar els efectes de la implantació de la intel·ligència artificial en els centres de treball i com pot afectar l'ocupació, les relacions laborals i els processos d'externalització.
- 35 ● Utilitzar les noves tecnologies i la digitalització dels processos productius com a argument per a reduir les jornades laborals sense reducció salarial.
- 36 ● Fomentar que les dones formen part de les noves ocupacions tecnològiques o verdes, ja que en l'etapa formativa són majoritàriament homes els qui cursen aquests estudis.
- 37 ● Denunciar la utilització de la figura del fals autònom i exigir la laboralització de totes les persones treballadores de plataformes digitals.
- 38 ● Exigir el compliment efectiu dels mandats de la normativa de treball a distància i teletreball.
- 39 ● Analitzar els efectes de la implantació de la intel·ligència artificial sobre la qualitat dels serveis públics i el risc de deshumanització en l'atenció a les persones.
- 40 ● Reflexionar sobre com afecta la intel·ligència artificial en els drets i llibertats de les persones, així com en les desigualtats socials i de gènere.
- 41 ● Impulsar la formació permanent de les persones treballadores com a eina bàsica i necessària perquè la transició tecnològica siga justa i no deixi arrere a determinats col·lectius.

42 **1.3. SEGURETAT I SALUT**

43 La seguretat i la salut en el treball és un dret que hem d'exigir, de protegir i de desenvolupar per a garantir el benestar de les persones. És necessari que es complisca la llei de prevenció, assegurant els principis que recull la norma.

44 El desenvolupament de la cultura preventiva és un dels vectors per a frenar l'accidentalitat, les malalties professionals i la mortaldat de les persones treballadores. La formació en matèria preventiva ha de ser contínua i actualitzada als canvis normatius i noves realitats laborals.

45 En els últims anys, els índexs d'incidència de sinistralitat han romàs pràcticament estables en tots els sectors. Així i tot, els accidents i malalties professionals continuen sent l'expressió més dramàtica del treball i el seu registre és un indicador fonamental per a comprendre les dinàmiques de les transformacions en les relacions laborals i la seua afectació en la salut del conjunt de la classe treballadora.

46 És preocupant a més que un terç dels accidents de treball mortals es produïsquen en empreses on no hi ha avaluació de riscos laborals. Hem d'establir objectius estratègics i prioritats sindicals per a aconseguir entorns de treball segurs i saludables, que contribuïsquen a la salut de les persones treballadores i que tinguem en compte la perspectiva de gènere.

47 Línies d'acció:

- 48 ● Millorar la prevenció d'accidents i de malalties professionals, intensificant les actuacions davant les administracions en matèria de vigilància del compliment de la normativa, amb especial èmfasi en el reconeixement del càncer d'origen professional, la identificació del diagnòstic i revisió amb perspectiva de gènere i el reconeixement de totes les malalties professionals.

- Relacionar, en tots els nostres espais d'intervenció, precarietat amb salut laboral, ja que els sectors més precaris i sense presència sindical tenen importants riscos físics i psicosocials. 49
- Desenvolupar actuacions sindicals que promoguen entorns de treball que faciliten estils de vida saludables, i prioritzar la salut mental del personal sanitari, sociosanitari, educatiu, socioeducatiu i d'altres treballs essencials, amb l'objectiu de cuidar a qui cuida. 50
- Millorar la protecció, especialment quant als aspectes ergonòmics i psicosocials, de les persones treballadores joves, menors d'edat, i de sectors com el sanitari i sociosanitari, el de serveis d'assistència a domicili i treball en la llar. 51
- Fer efectiva la perspectiva de gènere en l'àmbit de la seguretat i salut en el treball. 52
- Impulsar el desenvolupament del Decret 40/2023, de 24 de març, del Consell, pel qual es regulen els serveis de prevenció de riscos laborals de la Generalitat, especialment en la creació dels serveis propis, així com l'establiment de les funcions de l'INVASSAT com a òrgan científicotècnic i consultiu en aquesta matèria. 53
- Instar a la Generalitat a crear la carpeta de salut laboral en la documentació de les empreses, perquè la Inspecció pugui obtenir informació ràpida i fiable de les incomplidores en matèria preventiva obligatòria. 54
- Promoure la negociació del Decret de registre de prevenció que ens permeti conèixer quines empreses tenen representació en matèria de seguretat i salut. 55

1.4. FORMACIÓ PER A L'OCUPACIÓ

56

La formació per a l'ocupació al llarg de la vida és un dret irrenunciable de la classe treballadora. És una via fonamental per al desenvolupament de les persones i la seua qualificació, que pot servir per a l'accés, la promoció o el manteniment de l'ocupació. En un temps on els canvis són tan ràpids, la formació ha de formar part dels punts estratègics del sindicat a reivindicar en tots els espais en els quals participem, de caràcter sectorial o institucional. 57

A més d'un dret, és una necessitat del teixit productiu, per la qual cosa és prioritari que es garantisca de manera col·lectiva. Per a això, hem d'impulsar que es desenvolupe en dos àmbits: a través de la negociació col·lectiva, ampliant els drets i el seu accés i incidint més en la formació bonificada programada per les empreses; i a través de les persones representants del sindicat en els centres de treball, ja que actualment no s'utilitza tot el seu potencial. 58

Continuarem valent-nos de Forem PV per a donar resposta a les necessitats de formació de la classe treballadora i millorar les seues perspectives d'accés, manteniment o promoció en el món laboral, augmentant les seues qualificacions professionals dins dels diferents sectors productius i ampliant l'oferta formativa per a la incorporació a l'ocupació pública o privada. 59

L'orientació professional del conjunt de les treballadores i dels treballadors esdevé com un element clau per a incentivar i orientar el desenvolupament d'itineraris formatius al llarg de tota la vida, tenint en compte les necessitat de les persones. 60

Línies d'acció:

61

- Analitzar el desenvolupament del dret a la formació i implantació en la classificació professional a través de la negociació col·lectiva. 62
- Continuar informant a les delegades i als delegats en matèria de formació per a l'ocupació i la seua acció sindical en l'empresa per a la defensa d'aquest dret i participació en l'elaboració dels plans de les empreses. 63
- Enfortir la nostra acció sindical en les empreses, sectors i territoris en matèria de formació. 64
- Conformar un grup de treball per a identificar els convenis d'àmbit País Valencià que tenen clàusula de formació i comissió paritària en funcionament. 65
- Impulsar les diferents modalitats de formació per a l'ocupació amb la negociació en l'Administració pública que desenvolupa les polítiques actives d'ocupació, entre aquestes la formació, l'orientació i la inserció laboral, amb drets i amb criteris d'estabilitat i de qualitat. 66

- 67 ● Analitzar les necessitats de formació en els diferents sectors i territoris del País Valencià.
- 68 ● Potenciar l'acreditació de l'experiència professional.
- 69 ● Examinar les pràctiques que es realitzen en l'empresa, quant al seu contingut i desenvolupament.
- 70 ● Analitzar el paper de la nostra fundació Forem PV com a eina per a afavorir la formació i el reciclatge permanent.
- 71 ● Participar activament en les taules del diàleg social.
- 72 ● Incidir més en la formació bonificada programada per les empreses.
- 73 ● Coordinació amb la Federació d'Educació quant a la nova Llei de Formació Professional.

74 **1.5. AFECTACIÓ SECTORIAL DE LES TRANSFORMACIONS**

- 75 L'ésser humà, a través del sistema productiu, energètic i de consum, impacta sobre els recursos naturals, i provoca el calfament global. És necessari que el model de creixement situe en el centre les persones i l'entorn que les envolta. Per a això resulta imprescindible reduir els impactes del canvi climàtic a través de reformes polítiques, així com modificar les orientacions de les activitats econòmiques.
- 76 Enfront d'un problema de tals dimensions s'ha d'exercir pressió davant el capital i davant els qui governen per a exigir compromisos reals. Establir mesures per a impulsar un ús eficient dels recursos mitjançant la transició cap a una economia neta i circular, preservant i restaurant la biodiversitat i reduint la contaminació que provoca milers de morts en el nostre territori.
- 77 La ubicació geogràfica del País Valencià és propícia a fenòmens cada vegada més virulents per a les persones vulnerables. Queda patent que el model productiu basat en l'abús dels recursos naturals i l'especulació financera genera desigualtats socials, econòmiques i mediambientals, l'impacte de les quals no sols ha d'afrontar-se a través d'indemnitzacions, sinó amb inversions estables per a previndre danys futurs, a més de fer territoris resilents. El sindicat ha de participar en la governança dels canvis, defensant una transició justa que no permeta que la classe obrera siga qui pague els costos.
- 78 És important abordar la reindustrialització del País Valencià, i la tornada d'empreses al territori després d'anys de deslocalització, perquè compta amb una infraestructura desenvolupada comarcalment, que és clau i bàsica en la nostra economia. L'enfortiment de la indústria és estratègic per a arribar a un model productiu diversificat que no descanse excessivament sobre cap sector, sent conscients que no podem dependre de l'exterior en qüestions que afecten els pilars bàsics del nostre benestar, resultant necessària la inversió científicotècnica.
- 79 Línies d'acció:
- 80 ● Reivindicar una producció sostenible amb el medi ambient per a la recuperació del teixit industrial del País Valencià.
  - 81 ● Impulsar com a eina bàsica la formació permanent de les persones treballadores per a una transició tecnològica justa.
  - 82 ● Contribuir al disseny de polítiques públiques apropiades a la situació d'emergència climàtica, exigint i analitzant les dades estadístiques en matèria ambiental i ecològica.
  - 83 ● Combatre el mal ús i l'abús de la figura del voluntariat com a persones treballadores encobertes i precàries en els projectes de conservació i restauració del medi ambient.
  - 84 ● Exigir el compliment dels paràmetres establits en els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), especialment respecte a l'aigua, l'energia, l'urbanisme, el canvi climàtic, la biodiversitat i els oceans.
  - 85 ● Estimular, sota criteris de sostenibilitat que generen treball estable, ocupacions en sectors verds.
  - 86 ● Fomentar la col·laboració de tots els organismes públics i d'investigació per a possibilitar una comunitat integradora que corregisca les desigualtats territorials.

- Impulsar l'aposta per les edificacions bioenergèticament sostenibles que generen benestar tèrmic, cura del medi ambient i filó d'ocupació verda, i fomentar que es creen ajudes econòmiques per a l'adequació energètica d'edificacions construïdes. 87
- Reclamar un sector turístic més sostenible i amb drets laborals, respectuosos amb el territori, que aposte per l'equilibri social i econòmic, per la biodiversitat i per mesures encaminades cap a una transició energètica. 88
- Estudiar en l'àmbit de l'habitatge turístic l'impacte que té en la creació d'ocupació i la seua afectació en altres sectors, per a avançar en un model més sostenible de turisme, amb una major cohesió social i territorial. 89
- Continuar reivindicant la necessitat de racionalitzar els horaris comercials, realitzant propostes que promoguen la conciliació dels treballadors i de les treballadores dels sectors afectats. 90
- Conscienciar sobre els beneficis d'un consum responsable, que potencie les compres amb criteris de sostenibilitat i economia circular, fugint de l'usar i tirar. 91
- Incidir en la importància de la planificació de les compres, per a ser sensibles a la situació laboral, càrregues de treball i la conciliació en dates assenyalades, per a protegir a les plantilles del sector comercial. 92

1.6. MOBILITAT 93

Un eix nuclear per al desenvolupament, tant de les persones com de l'economia, és el dret a la mobilitat. És per això que hem de reivindicar un reforç del transport col·lectiu que siga garant de condicions de seguretat i d'higiene òptimes, i que impulse la mobilitat en vehicles no contaminants, atenent especialment els desplaçaments al treball, ja que són els que més impacte tenen en la salut, en el canvi climàtic i en el medi ambient. A més, cal definir una política d'ordenació del territori i un pla d'infraestructures consensuat a llarg termini. 94

Línies d'acció: 95

- Incorporar en la negociació col·lectiva i en el diàleg social la mobilitat sostenible com una condició de treball, atesa la seua rellevància econòmica, social i mediambiental. 96
- Exigir un model de mobilitat que implique la reducció dràstica i urgent de les emissions que afavoreixen el calfament climàtic, apostant per un transport públic eficient, sostenible i assequible. 97
- Fomentar la participació del sindicat, des del diàleg social territorial, en els plans de mobilitat derivats de la Llei de gestió, promoció i modernització d'àrees industrials. 98
- Desenvolupar discurs i acció sindical sobre ciberseguretat. 99
- Afavorir l'ús dels vehicles no contaminants i potenciar espais per al seu aparcament en les seus del sindicat. 100
- Avançar cap a una major connexió i coordinació entre les maneres de transport de persones i mercaderies que milloren la sostenibilitat i l'efectivitat. 101
- Apostar per un ferrocarril que vertebré el territori i refrede el planeta. Per a això, la connexió ferroviària del Corredor Mediterrani i el seu enllaç amb el Corredor Cantàbric és urgent, així com una connexió de proximitat en les línies de rodalia. 102
- Reivindicar l'adequació mediambiental de totes les infraestructures portuàries, amb la concurrència del teixit social i impulsant energies netes i renovables. 103
- Analitzar l'oportunitat i la viabilitat de la transferència de competències de la xarxa de trens de rodalia i els corresponents recursos per a la seua gestió. 104
- Humanitzar espais exigint a les administracions l'adaptació de les ciutats a les necessitats de les persones, especialment de majors, amb discapacitat i en situació de dependència. 105

1.7. MEDI AMBIENT 106

La situació d'emergència climàtica es veu agreujada per l'auge de totalitarismes i negacionismes dels efectes i l'impacte del canvi climàtic. Des del sindicat tenim clar que no hi ha planeta B i que 107

les derivades abasten tots els àmbits de les nostres vides, des de la salut, l'economia, el consum, l'ocupació, o la nostra relació complexa amb la sostenibilitat, basada en el principi d'assegurar les necessitats del present sense comprometre les de les generacions futures.

- 108 L'entrada en vigor de la Llei valenciana de canvi climàtic i transició ecològica va suposar una eina molt poderosa, amb ramificacions en les polítiques de mitigació i adaptació, especialment aquesta última en la transformació en l'ocupació. Les polítiques de mitigació han sigut més desenvolupades, però també més qüestionades, ja que actuen directament enfront d'àmbits de l'esfera privada, conjuntament amb un relat pervers sobre la llibertat. Fets tots dos que requereixen una anàlisi molt més detallada, atenent aspectes com la desigualtat social o perspectives liderades per l'ecofeminisme.
- 109 Per això, teixir aliances és clau en el major repte civilitzador que enfrontem. No en va, hem sigut part des del seu origen de plataformes i moviments com l'Aliança per l'Emergència Climàtica, en les diferents xarxes per l'aigua i realitzat col·laboracions bilaterals amb associacions ambientalistes, ja que moltes companyes i companys tenen la doble militància sindical i ambiental. Espais com el Consell Assessor de Polítiques Ambientals reforcen les nostres sinergies amb aquests moviments i serveixen per a complementar les nostres activitats sindicals, perquè molts conflictes ambientals tenen un vessament laboral d'una manera o d'una altra, i aqueix espai és el propi del sindicat.
- 110 Però respecte al món del treball, analitzar els canvis en l'empresa, en la mobilitat, en la producció, en el consum i en els residus ha de tindre un denominador comú basat en l'energia. La inajornable transició energètica ha d'anar acompanyada d'un procés d'escolta, de governança, de participació i de transparència. Moviments com "Renovables sí, però no així" plantegen moltes qüestions que són pròpies d'aquesta organització i que es recullen d'una o d'altra forma al llarg de les ponències. La falta de planificació i la visió d'oportunitat de negoci en els objectius climàtics fins al moment ha desencadenat diversos conflictes territorials en els quals el sindicat ha de participar i tindre opinió per les conseqüències que té en el treball i en l'espai en el qual habitem.
- 111 Dins d'aquest apartat, l'energia nuclear té una importància rellevant. En aquest pròxim mandat s'ha d'avançar substancialment en els treballs del Pla de desenvolupament integral de l'àrea d'influència de la central nuclear de Cofrents, que preveu el seu tancament després de caducar la seua concessió l'any 2030. Garantir alhora alternatives i oportunitats en favor de l'ocupació estable i de qualitat, preservar el conjunt d'ecosistemes i apostar per un model ordenat de territori que vaja més enllà del turisme. El repte és majúscul en intentar equilibrar també amb la substitució per energies d'origen renovable. El sindicat, com a agent d'intermediació i de participació en el conflicte, pot tindre una oportunitat molt important a treballar en aqueixa transició perquè siga justa.
- 112 Línies d'acció:
- 113 ● Desenvolupar un pla de treball en l'acceleració dels processos de transició ecològica, a través de la participació en espais reivindicatius, mitjançant aliances amb altres organitzacions ambientals i ecologistes.
  - 114 ● Impulsar processos de participació i consulta de l'Administració en tots els vessants mediambientals que tinguen impacte en les relacions laborals.
  - 115 ● Mantindre i contribuir en el diàleg social tripartit com a pilar estratègic per a fer possible el canvi de model i la transició ecològica.
  - 116 ● Generar espais d'opinió i de construcció de propostes sindicals entorn del model territorial del País Valencià: urbanisme i recursos naturals, aigua, mobilitat, paisatge, gestió forestal i agropecuària i consum.
  - 117 ● Formar l'actiu sindical en educació ambiental i en el desenvolupament de convenis de transició justa que giren sobre el canvi de model energètic.
  - 118 ● Implantar la figura delegada de medi ambient com a representant de les persones treballadores en matèria mediambiental, preferentment amb crèdit horari.
  - 119 ● Fomentar el consum de proximitat.

1.8. DESPOBLACIÓ

120

Perquè no es penalitze a les comarques més despoblades, i convertisca el territori en una concentració desigual de recursos i d'accés als serveis per part de la ciutadania, hem de reivindicar polítiques que garantisquen que les generacions futures disposen de millors condicions i exercisquen el seu projecte de vida, ja siga en entorns urbans com en zones rurals. Al País Valencià, a més, és imprescindible exigir una aposta per la vertebració del territori, que permeta a totes les comarques desenvolupar el seu potencial.

121

Tots aquests factors es tornen més complexos per a aquelles persones que creixen en l'àmbit rural. La falta d'oportunitats laborals en aquests territoris, les mancances del transport públic i la mala vertebració, obliga moltes persones joves a haver d'anar-se'n dels seus pobles per a buscar treball a les ciutats, on el problema de l'habitatge és apressant. És necessari continuar reivindicant un canvi de model productiu que permeta a la gent jove viure i treballar en el lloc en el qual han crescut i així també combatre la despoblació.

122

Línies d'acció:

123

- Prioritzar com a filó de treball decent la creació d'infraestructures digitals com a recurs perquè afavorisca la repoblació de les zones rurals. 124
- Exigir un transport que afavorisca a l'entorn rural i una mobilitat sostenible, que incremente la connectivitat entre municipis i afavorisca la vertebració del territori. 125
- Exigir l'accés a l'aigua potable, així com als serveis essencials d'electricitat, de gas, de transport i d'accés a la xarxa digital en tot el territori. 126
- Reivindicar majors serveis i infraestructures en zones de baixa intensitat poblacional. 127
- Garantir alternatives que combaten la despoblació a la comarca de la Vall d'Aiora després del tancament de la central nuclear de Cofrents a través del Pla de desenvolupament integral de l'àrea d'influència. 128

EIX 2: Igualtat i justícia social

129

2.1. LLUITA CONTRA LA DISCRIMINACIÓ, ELS DISCURSOS I LES ACTITUDS D'ODI

130

Ens trobem davant un auge dels discursos d'odi que estan posant en risc seriós la nostra democràcia. L'extrema dreta ha entrat en les institucions i des d'ací intenta condicionar l'agenda social i política. Els seus missatges estan penetrant perillosament en part de la societat que no troba solucions als seus problemes, promovent la "por a l'altre" i assenyalant a l'"enemic" per a ocultar les vertaderes causes del malestar. Una narrativa encaminada que les respostes als grans problemes siguen cada vegada més aïllades i individualistes, de tal manera que el mecanisme d'exploació de les classes més afeblides pugua perpetuar-se.

131

Es fa necessari combatre les situacions que poden portar a discursos i actuacions de discriminació directa i d'odi, en la societat valenciana en general i en el món del treball en particular. Això exigeix aprofundir en la democràcia, partint d'un reconeixement exprés que aquestes manifestacions constitueixen un risc per a la convivència, la cohesió i la pau social.

132

Hem de prendre consciència de les particularitats de cada grup social per les quals una persona treballadora pot ser discriminada, de les connexions entre tots els sistemes i estructures de poder que operen darrere, així com que poden variar al llarg del temps i fer-se de diferents formes segons el context. Es requereix, per tant, una mirada interseccional i feminista per a entendre les causes de la discriminació cap a les persones treballadores per raó del seu sexe, nacionalitat, origen, edat, orientació sexual, identitat i expressió de gènere, grup familiar, discapacitat, creences, pobresa, llengua, cultura, malaltia o estètica.

133

Línies d'acció:

134

- 135 ● Denunciar aquelles actituds discriminatòries i d'odi que puguen originar-se en l'àmbit laboral i en l'espai públic.
- 136 ● Formació i sensibilització de l'actiu sindical per a previndre les actituds discriminatòries o conductes d'odi cap als col·lectius de la diversitat.
- 137 ● Promoure iniciatives en els centres de treball per a combatre el neofeixisme.
- 138 ● Estratègies de comunicació per a contrarestar la manipulació de l'extrema dreta promovent les idees i valors del món del treball.

139 **2.2. FEMINISME DE CLASSE**

- 140 Un dels principals objectius de CCOO és aconseguir la igualtat real i efectiva entre dones i homes. Com a sindicat feminista no podem permetre que la meitat de la població patisca desigualtat estructural i violències pel fet de ser dones. Les dades constaten que persisteix aquesta situació, malgrat l'extensa normativa igualitària, polítiques públiques i avanços aconseguits. Les discriminacions directes són cada vegada més inexistentes, però cal combatre les indirectes, que romanen ocultes i invisibles si no s'aplica una mirada de gènere en l'anàlisi.
- 141 CCOO som un agent social però també d'igualtat, reivindicatiu però també propositiu. Transformem la societat a través de la nostra acció sindical, la negociació col·lectiva i els plans d'igualtat, però també amb la nostra participació en el diàleg social. Les nostres propostes es basen en dos grans eixos: la igualtat de classe i de sexe, sobre els quals apliquem una mirada interseccional. Les dones som diverses i a la condició de dona s'agreguen altres factors: edat, origen, discapacitat, monoparental femenina, ruralitat, qualificació professional, religió, diversitat sexual i afectiva, que interseccionen incrementant aquestes desigualtats.
- 142 El sindicat també està compromés en la lluita contra totes les formes de violència, mercantilització, explotació sexual i reproductiva. Una de les manifestacions més paleses continuen sent la pornografia i el sistema prostitucional, que considerem contrari a la dignitat i als drets fonamentals de les persones. Les causes que espenten a les dones a exercir-la tenen com a fil conductor aqueixa desigualtat social estructural entre dones i homes, a més d'un evident biaix de classe. CCOO exigeix l'erradicació de totes les formes d'explotació i de violència, ja siga sexual, inclosos els nous formats tecnològics i digitals, reproductiva (ventres de lloguer), institucional o vicària.
- 143 Línies d'acció:
- 144 ● Reforçar l'aliança entre sindicalisme i feminisme.
  - 145 ● Incidir en l'agenda política perquè la lluita per la igualtat siga prioritària, igual que en l'àmbit intern del sindicat.
  - 146 ● Impulsar la transversalitat de gènere, garantint que la igualtat impregne tots i cadascun dels aspectes relacionats amb el treball sindical.
  - 147 ● Participar, des del diàleg social, en la nova llei d'igualtat valenciana.
  - 148 ● Exigir i participar en l'elaboració del II Pacte valencià contra la violència de gènere i masculista.
  - 149 ● Reclamar la presència i representació equilibrada de les dones en els diferents àmbits de presa de decisions.
  - 150 ● Introduir en tots els nostres diagnòstics, objectius i propostes la perspectiva de gènere (feminista) i de classe (igualitària), considerant les interseccionalitats.
  - 151 ● Intensificar l'acció sindical en la prevenció i l'atenció a les dones víctimes d'assetjament sexual i assetjament per raó de sexe mitjançant la negociació col·lectiva, els plans d'igualtat i els protocols, així com l'ampliació de drets per a les víctimes de violència de gènere o sexual.
  - 152 ● Traslladar a l'àmbit de la negociació col·lectiva l'enduriment de les sancions per discriminació i vulneració de drets fonamentals, especialment els comportaments constitutius d'assetjament sexual i per raó de sexe i l'incompliment del protocol d'aplicació.
  - 153 ● Exigir instruments normatius i polítiques encaminades a l'erradicació de la prostitució.

Mesures integrals que garantisquen protecció, atenció, assistència, reparació i seguretat en el seu més ampli sentit, així com la resta de drets de ciutadania a les qui es veuen obligades a exercir-la, i polítiques que penalitzen als consumidors de prostitució.

- Visibilitzar a les treballadores més precàries, en els diferents sectors i branques d'activitat, proposar mesures correctores per a millorar les seues condicions laborals i socials i acostar el sindicat i la seua acció sindical fins a aquests espais. 154
- Lluitar per la dignificació i la plena equiparació dels drets de les treballadores de la llar respecte a la resta de la classe treballadora. 155
- Denunciar la violència institucional i la vicària que pateixen les dones i les seues filles i fills. 156
- Potenciar accions simbòliques i referents positius que visibilitzen el compromís del sindicat pels drets i les llibertats de les dones. 157

2.3. BRETXES DE GÈNERE 158

Les discriminacions que pateixen les dones tenen el seu reflex en el món del treball. Persisteixen les bretxes de gènere, i evidencien una desigualtat estructural. En l'àmbit laboral valencià hi ha més dones en edat de treballar que homes, però les taxes d'activitat i ocupació femenines són menors. La població desocupada té rostre de dona. També es constata que tenen majors taxes de parcialitat, temporalitat i desocupació. 159

La bretxa salarial entre dones i homes és el resultat de l'estructura patriarcal i capitalista, de la perpetuació dels rols i estereotips de gènere, de la càrrega de les cures i de les altres bretxes existents (en l'accés i la permanència en el mercat de treball, promoció, complements salarials, jornada, segregació vertical i horitzontal, sostre de vidre i terra enganxós). Aquesta menor i pitjor presència en el mercat de treball es trasllada a les prestacions socials i a la bretxa en les pensions. 160

Línies d'acció: 161

- Elaborar informes anuals sobre la situació sociolaboral de les treballadores i sobre bretxa salarial per a conèixer la seua evolució i proposar mesures que actuen sobre les causes de la desigualtat. 162
- Formar i assessorar l'estructura del sindicat sobre igualtat de tracte i oportunitats i no discriminació entre dones i homes, amb especial incidència en la negociació col·lectiva, convenis i plans d'igualtat. 163
- Reforçar els equips negociadors de plans d'igualtat, la seua formació i coordinació, per a aconseguir que la seua aplicació siga efectiva i es corregisquen les desigualtats detectades en els centres de treball. 164
- Proposar en les taules de negociació col·lectiva mesures per a erradicar les bretxes de gènere, a través de clàusules d'igualtat en convenis col·lectius i plans d'igualtat. Elaboració de catàlegs de clàusules d'igualtat per a afavorir aquesta tasca. 165
- Fomentar la participació de les dones en les taules de negociació i en els òrgans de representació institucional. 166
- Denunciar davant els organismes competents les pràctiques discriminatòries en l'àmbit laboral per raó de sexe/gènere. 167
- Impulsar en l'àmbit del diàleg social del PV l'adopció de plans i mesures que contribuïsquen a erradicar les bretxes laborals de gènere. 168

2.4. LES CURES EN EL CENTRE DE LA VIDA SOCIAL 169

La lògica econòmica del creixement il·limitat és devastadora per a la vida humana i la del planeta, perquè ho depreda tot i descarta el que no és rendible. La cura s'ha entés tradicionalment com un cost que les empreses han externalitzat en les dones. Malgrat la seua incorporació al mercat laboral, el treball reproductiu continua feminitzat i invisibilitzat. 170

- 171 És necessari, per tant, erradicar els rols de gènere per a posar fi a la divisió sexual del treball mitjançant polítiques públiques orientades a la corresponsabilitat, que desconstruïsquen les identitats tradicionals i estereotipades de gènere i promoguen identitats igualitàries, amb major implicació dels homes en les cures.
- 172 A més, hem de ser capaços d'organitzar el treball de tal manera que cuide la vida social. I això passa fonamentalment per garantir condicions laborals dignes, per una major flexibilitat, per una reducció de la jornada que allibere temps a les persones i per una racionalització horària que permeta la conciliació. Mesures transversals complexes d'implementar que requereixen d'un pacte que implique els poders públics, empreses, treballadores i treballadors.
- 173 Línies d'acció:
- 174 ● Fer un seguiment del Pla Corresponsables i la seua aplicació al País Valencià.
  - 175 ● Reclamar un augment de l'oferta educativa de serveis complementaris o extraescolars.
  - 176 ● Establir criteris en la negociació col·lectiva per a avançar cap a una reducció del temps de treball, mesures de flexibilitat interna i de conciliació, com un banc anual d'hores per a tasques de cura o el foment de la corresponsabilitat en els permisos.
  - 177 ● Promoure la incorporació del treball reproductiu i de cures en les anàlisis econòmiques, tan internes com externes.
  - 178 ● Impulsar, mitjançant formació i sensibilització, la corresponsabilitat familiar.
  - 179 ● Traslladar una visió integral de les cures, des de les polítiques públiques i el reforç de l'estat social de benestar. Exigir un Pacte d'Estat per les cures i la seua adaptació al País Valencià.

180 **2.5. IGUALTAT I INTERSECCIONALITATS**

181 **2.5.1. JOVENTUT**

- 182 Les persones joves al País Valencià s'enfronten a una sèrie de situacions que estan minvant la seua capacitat per a desenvolupar un projecte de vida digne. La precarietat laboral que continuen patint s'uneix a les dificultats per a emancipar, fruit dels baixos ingressos i de l'augment desbocat dels preus de l'habitatge. Com a generació, estan veient com s'aboquen una sèrie de prejudicis sobre l'edat que els culpabilitza per no suportar les males condicions materials, i els anomena *generació de vidre*. A més, la joventut també està travessada per aquelles discriminacions i dificultats per qüestions de gènere, per ser persones LGTBI, migrants o amb diversitat funcional.
- 183 La precarietat, que es manifesta en una elevada taxa de desocupació al País Valencià, per damunt de l'estatal, dificulta el nostre accés com a sindicat a la gent jove, atés que la nostra millor via per a arribar a ella és en els centres de treball. Cal afegir-hi que els qui tenen ocupació disposen de més competències que el lloc que ocupen, per la qual cosa s'està desaprofitant el seu valuós potencial i perden la possibilitat de millorar la productivitat. També hi ha un alt percentatge de parcialitat involuntària, temporalitat i baixos salaris, totalment desconnectats del cost de la vida que ha anat augmentant exponencialment en els últims anys. És indiscutible que l'última reforma laboral i els diferents augments de l'SMI han millorat la seua situació, fomentant l'estabilitat, però hem d'analitzar per què la millora d'aquestes dades no està repercutint en un augment de l'afiliació.
- 184 Moltes persones joves comencen en el món laboral a través de la vulneració de drets que suposen l'economia submergida o les pràctiques no laborals. Hem d'erradicar les pràctiques fraudulentas que són mà d'obra barata o gratuïta i llastren les condicions de la resta de la classe treballadora. D'altra banda, el problema de l'accés a l'habitatge s'ha convertit en una emergència a la qual fer front des d'aquesta organització. Podem lluitar per augmentar els salaris, que servirà de poc si els preus segueixen a l'alça. A més, els requisits per a accedir al lloguer són excessius i les ajudes o el bo jove han resultat del tot insuficients.
- 185 Finalment, és fonamental fomentar la participació de les persones joves en els diferents àmbits de l'organització perquè se senten escoltades i representades. Els espais de joventut territorials

i federals són crucials perquè l'afiliació jove tinga un lloc des del qual defensar els seus drets i vincular-se més activament al sindicat. És el moment d'apostar per la joventut, d'escoltar-la per a recollir els seus problemes i de fer-la protagonista de la seua lluita per les millores laborals i socials. La seua integració en el sindicat ha de fer-se mitjançant una generació de relleus planificada. Hem de semblar-nos a la societat a la qual pretenem representar.

- Línies d'acció: 186
- Realitzar xarrades en centres educatius d'FP i universitats amb els recursos suficients i el compromís necessari per a poder donar a conèixer el sindicat i la importància d'organitzar, abans fins i tot que entren a l'empresa. 187
  - Lluitar contra la precarietat laboral de les persones joves, que es concreta en la parcialitat involuntària, falsos becaris, falsos autònoms i totes aquelles velles formes d'explotació que utilitzen les noves realitats del treball, i incorporar-hi la perspectiva interseccional i de gènere. 188
  - Acabar amb les dobles escales salarials i aquelles qüestions que perjudiquen les persones joves pel fet de ser les últimes a arribar a l'empresa. 189
  - Dur a terme accions de sensibilització de la societat en el seu conjunt sobre els riscos i conseqüències de la desocupació juvenil. 190
  - Reclamar polítiques que garantisquen a llarg termini una gestió sostenible de l'accés del mercat laboral de la joventut, tant en termes de qualitat com de quantitat. 191
  - Realitzar estudis sobre joventut per a saber on estan treballant i així poder enfocar millor la nostra acció sindical i campanyes afiliatives. 192
  - Generar un grup de treball permanent entre la Secretaria d'Acció Sindical i la de Joventut per a incorporar la perspectiva juvenil en el conjunt de l'acció del sindicat. 193
  - Vincular les polítiques d'habitatge a la joventut, fent-la participi de les decisions i creant espais de treball. Hem de donar la batalla per un habitatge públic i de lloguer assequible, així com teixir llaços amb els moviments veïnals i socials que també lluiten per aquesta causa. 194
  - Exigir l'aprovació de l'Estatut de les persones en pràctiques no laborals i continuar fent passos en favor de l'erradicació de les pràctiques fraudulentas. 195
  - Treballar conjuntament amb altres espais on s'aglutina la joventut treballadora, com a sindicats estudiantils, assemblees veïnals o feministes. 196
  - Continuar potenciant la incorporació de joves en les candidatures a les eleccions sindicals, tal com recull la resolució de tancament de la Conferència de Joventut. 197
  - Reforçar els espais de joventut com a eina de participació, debat i formació i impulsar-los en les unions intercomarcals. 198
  - Facilitar l'acolliment mitjançant un protocol de les noves afiliacions joves per a afavorir la seua vinculació amb el sindicat i saber quines són les seues preocupacions i necessitats. 199
  - Establir un relleu planificat que facilite el traspàs a les noves incorporacions i que servisca de guia sobre com generar relleus en tots els nivells de l'estructura. 200

2.5.2. DISCAPACITAT I SALUT MENTAL 201

Les persones amb discapacitat continuen patint situacions de discriminació que els impedeixen gaudir amb garanties dels seus drets en les mateixes condicions que la resta de la ciutadania. És per això que hem de continuar promovent l'empoderament, el benestar, la inclusió social, la millora de la seua qualitat de vida i la supressió de qualsevol tipus de barrera (educativa, formativa, arquitectònica, de la comunicació o en el transport), perquè puguen tindre una vida plena. 202

El treball és un element essencial per a garantir la igualtat d'oportunitats, el desenvolupament personal i la participació en la vida econòmica, social i cultural. Per tant, les polítiques d'ocupació han de buscar la seua integració en el sistema ordinari. En aquest sentit, l'ocupació protegida és una modalitat que ha de servir com a pas previ, mantenint la finalitat social amb la qual va ser 203

creada, amb unes condicions laborals dignes, i evitar que es convertisca en ocupació segregada i des de la qual a la persona treballadora amb discapacitat no li resulte complicat fer el salt al mercat ordinari.

- 204 A més, és necessària una prevenció de possibles situacions d'exclusió i estigmatització. Això és especialment rellevant en aquelles discapacitats que tenen a veure amb la malaltia mental, que continuen suposant un major rebuig en les relacions laborals, per les resistències de les empreses a la contractació.
- 205 Línies d'acció:
- 206
- Impulsar accions encaminades a corregir les desigualtats que pateixen les persones amb discapacitat, tenint en compte factors que poden agreujar la seua discriminació, per a garantir la seua autonomia i inclusió en totes les àrees de la societat: ocupació, formació, habitatge, cultura, participació o mobilitat.
- 207
- Afavorir a través de la negociació col·lectiva la millora i l'ampliació dels drets de les persones treballadores amb discapacitat, possibilitant la inclusió en el mercat ordinari de treball sempre que siga possible, assegurant el compliment de la quota de reserva del 2 % en les empreses de més de 50 de plantilla i evitant l'establiment de mesures alternatives.
- 208
- Exigir unes condicions de treball segures i saludables, adaptant el lloc a les circumstàncies físiques, psíquiques i personals de la persona.
- 209
- Reclamar l'actualització de les polítiques d'ocupació protegida per a persones amb discapacitat, amb la finalitat que realment siga un element de formació, qualificació i trànsit a l'ocupació ordinària.
- 210
- Promoure la millora de la qualitat de l'ocupació, la formació, la protecció social, l'eliminació de tot tipus de barreres per a possibilitar una inclusió real i eliminar la discriminació i segregació que pateixen.
- 211
- Vetllar per l'estricta compliment de les quotes de reserva i denunciar davant la Inspecció quan això no es produísca.
- 212
- Fomentar una sensibilització social respecte a les persones amb discapacitat per a eliminar pràctiques discriminatòries i d'estigmatització.

213 **2.5.3. POBLACIÓ TREBALLADORA MIGRANT**

- 214 Les persones treballadores migrants, disposen o no d'autorització de treball i residència, estan sobrerrepresentades en els sectors més precaris i en les ocupacions més desregulades. Hem de promoure la dignificació d'aquests sectors i evitar conceptualitzar la mà d'obra estrangera com a subsidiària, perpetuant el model classista de precarietat laboral a costa de la població migrant. D'altra banda, davant una realitat social cada vegada més rica i diversa, en CCOO PV tenim el repte de facilitar l'organització de les persones treballadores amb les seues diferents identitats personals i professionals, sense perdre de vista el concepte de classe i de construcció col·lectiva.
- 215 Es requereixen canvis profunds en la gestió de les migracions a tots els nivells. Les polítiques migratòries no preveuen mecanismes prou àgils, efectius i eficaços per a atendre de manera digna i inclusiva la mobilitat humana. Es requereixen més vies legals i segures que eviten la irregularitat administrativa. La normativa relacionada amb la gestió migratòria, molt especialment aquelles disposicions que depenen d'Interior, continua sent discriminatòria. Davant una mera falta administrativa, com és mancar de documentació, el tractament sancionador és desproporcionat i convida a la constant criminalització i vulneració de drets fonamentals.
- 216 Al País Valencià, reconeixent els avanços d'aquests últims anys, es va perdre una oportunitat històrica per a modificar el marc normatiu i l'actual context polític no convida a pensar en un horitzó millor. Les limitacions i restriccions d'accés als drets de les persones migrants o d'origen estranger, perpetuen una forma encoberta de discriminació, que crea barreres més o menys visibles i contribueix a la normalització d'estereotips i de prejudicis ètnics i racials. El racisme i la xenofòbia troben refugi en opcions d'extrema dreta i van en augment, posant en perill llibertats i drets fonamentals.

CCOO PV ratifica el seu compromís antiracista des de la defensa dels valors de llibertat, pluralisme i convivència, per a frenar en els centres de treball i als carrers la marea d'odi que s'oculta després de les mentides i la manipulació. 217

Línies d'acció: 218

- Reforçar la implicació del sindicat en la defensa d'un marc normatiu que preveja vies d'arribada legals i segures, i conduïsquen a la inclusió normalitzada, així com la garantia de drets de les persones migrants. 219
- Treballar perquè es garantisquen al País Valencià els drets de les persones migrants, sol·licitants d'asil o de protecció internacional, i continuar exigint el tancament del CIE. 220
- Emplaçar a les administracions a analitzar les causes d'irregularitat administrativa a fi d'evitar la seua cronicitat i promoure mecanismes àgils i efectius per a pal·liar la que ja existeix. Les situacions d'irregularitat només generen vulnerabilitat i han de ser erradicades. 221
- Promoure l'organització sindical de les persones treballadores estrangeres, amb especial incidència en les ocupacions més desregulades i precàries, i la seua participació en les nostres candidatures. 222
- Lluitar contra la discriminació, els discursos de l'odi, la xenofòbia i el racisme, elaborant eines formatives i sindicals encaminades a gestionar la diversitat d'origen, ètnica i cultural. 223
- Procurar la coordinació del CITE, com a instrument sindical d'atenció, orientació i assessorament a la població treballadora migrant o d'origen estranger, amb les estructures de CCOO PV. 224
- Visibilitzar la realitat de les dones migrants, sotmeses a una triple discriminació: per origen, per sexe i per ocupar els treballs més precaris. 225

2.5.4. DIVERSITAT SEXUAL I AFECTIVA 226

Les persones han de ser lliures d'estimar, de relacionar, d'expressar i de ser, sense haver de patir cap perjudici per això. Des de CCOO PV portem anys lluitant contra les discriminacions, per a garantir els drets socials i laborals de les persones LGTBI. Per a col·laborar en el disseny d'aquestes polítiques, tenim el Grup d'Acció, que està compost per persones activistes afiliades que són un referent en el seu àmbit. 227

Els últims i pocs estudis entorn de la situació de la diversitat en el treball, posen de manifest les dificultats que tenen d'accedir a l'ocupació, mantindre-la i no patir cap discriminació o violència. Dins del col·lectiu LGTBI, tornen a ser les dones (lesbianes, bisexuals i transsexuals) les qui pateixen una major desigualtat, i es veuen sotmeses a una doble opressió. 228

Amb l'aprovació del reglament que desenvolupa la Llei per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI, el sindicat té un repte per davant. Mitjançant la negociació col·lectiva caldrà acordar un conjunt planificat de mesures i recursos per a aconseguir la seua igualtat real i efectiva. Cal aprofitar aquesta oportunitat, perquè malgrat el treball realitzat, a penes hi ha convenis que recullen clàusules sobre la diversitat sexual, afectiva i de gènere. A més, les agressions que pateix el col·lectiu, tant en l'àmbit social com laboral, fa necessària la intervenció i implicació del sindicat per a eliminar les conductes LGTBI-fòbiques. 229

Línies d'acció: 230

- Incorporar en els convenis col·lectius clàusules contra la discriminació LGTBI, considerant el nou marc jurídic, especialment per a la prevenció de les violències per delictes d'odi per LGTBI-fòbia. 231
- Promoure el respecte per la lliure expressió de l'orientació, identitat i/o expressió de gènere en tots els àmbits d'influència del sindicat. 232
- Potenciar accions simbòliques i referents positius que visibilitzen el compromís del sindicat pels drets i llibertats de les persones LGTBI. 233

- 234 ● Col·laborar amb altres entitats sociopolítiques que treballen per la diversitat afectivosexual i els drets LGTBI al País Valencià i la resta de territoris.
- 235 ● Reconeixement del Grup d'Acció com un espai d'activisme i de militància dins de CCOO PV.
- 236 ● Tipificar la discriminació per orientació sexual i identitat de gènere en els règims sancionadors a través de la negociació col·lectiva.
- 237 ● Formació i sensibilització a la nostra RLT, de les discriminacions i desigualtats que pateix el col·lectiu LGTBI i de les mesures per a combatre-les des de l'acció sindical.

238 **2.6. COOPERACIÓ I SOLIDARITAT INTERNACIONAL**

- 239 En tots els llocs del món, a conseqüència de les últimes crisis, s'han agreujat les dificultats econòmiques, i anul·lat anys de progrés. La fam, la pobresa i les desigualtats no solament afecten les persones, soscaven de manera profunda l'harmonia i la pau mundial. Assistim a conflictes bèl·lics en una espiral ascendent a moltes parts del món, de manera més recent a Orient Mitjà amb el genocidi perpetrat per Israel a Palestina.
- 240 Des de CCOO reclamem polítiques orientades a l'estricta respecte al dret internacional, la cooperació i la pau, d'acord amb l'article 3 del Tractat de la UE "Promoure la pau, els seus valors i el benestar dels seus pobles" i l'ODS 16 "Pau, justícia i institucions sòlides". Ens oposem a l'injustificable recurs de la guerra, que amaga interessos contraposats als de les classes populars i treballadores, i a una política expansiva de l'OTAN. Condemnem l'actual escalada bel·licista, amb conseqüències devastadores per a la població i nefastos efectes econòmics i socials.
- 241 El neoliberalisme se sustenta en la pobresa i la desigualtat a escala planetària i la nostra responsabilitat està a denunciar-lo i intervindre des d'una perspectiva glocal (local-global-local). La nostra lluita ha de dirigir-se que el treball digne, fonament constitutiu de la riquesa social i del desenvolupament humà sostenible, s'estenga com un dret fonamental del Nord al Sud global.
- 242 El pròxim decenni requereix abordar canvis d'ordre global que responguen a l'Agenda Internacional 2030, amenaçada per la falta d'acció contra el canvi climàtic i l'augment de la injustícia social. Des del nostre compromís sindical amb els ODS, la nostra organització està cridada a intensificar esforços per a aconseguir la seua consecució.
- 243 En aquest sentit, davant l'avanç de l'extrema dreta, el qüestionament i la reducció de les polítiques de cooperació internacional i solidaritat, els retrocessos en matèria d'igualtat, l'emergència climàtica i l'auge dels conflictes internacionals, hem de valorar la cooperació internacional transformadora, com una valuosa eina de la solidaritat sindical, amb perspectiva decolonial i d'acord amb les interpel·lacions de les organitzacions socials i sindicals del Sud polític.
- 244 Línies d'acció:
- 245 ● Exigir el compliment dels compromisos per una cooperació internacional al desenvolupament transformadora, en l'àmbit autonòmic i local, com a resposta integral a les crisis globals que enfrontem com a humanitat.
  - 246 ● Incidir a través de tots els àmbits de participació, en la implementació de polítiques alineades amb els ODS definits en l'Agenda internacional 2030 de l'ONU.
  - 247 ● Exigir a l'Administració autonòmica un calendari creïble per a complir el compromís del 0,7 % destinat a cooperació al desenvolupament abans de 2030.
  - 248 ● Reivindicar un comerç internacional just des de la base del treball digne en qualsevol lloc del món i denunciar la signatura dels tractats internacionals de comerç i inversions que preveuen clàusules lesives contra els drets laborals i salarials.
  - 249 ● Redoblar els esforços per aconseguir un marc normatiu més ambiciós des dels principis de la diligència deguda, que oblige a les empreses, especialment a les transnacionals, al compliment dels drets humans i ambientals, així com a l'avanç en termes de treball decent en tota la cadena de valor.
  - 250 ● Ajudar a impulsar alternatives econòmiques i socials, el consum responsable, el comerç just, així com l'educació per a una ciutadania global i inclusiva i per a la transformació social.

- Exigir en els diferents àmbits institucionals i socials del País Valencià l'estricta respecte d'aplicació, accés, compliment i vigència del dret internacional i els drets humans. 251
- Reforçar Pau i Solidaritat PV com a instrument sindical per a enfortir processos autònoms de desenvolupament des de les bases socials dels grups de població més vulnerables per la globalització neoliberal. 252

2.7. ALIANCES AMB ALTRES MOVIMENTS SOCIALS 253

En aquest context en el qual la societat expressa de manera creixent un malestar profund, indignació i por, la vocació de construir espais unitaris arrelats al territori que lluiten contra la precarietat, la pobresa i les desigualtats és prioritari per al sindicat. Col·lectivament podem fer millor la batalla cultural davant l'aparició d'actituds i discursos autoritaris i reaccionaris. 254

L'aplicació de l'anomenada llei mordassa és un clar obstacle per a donar aqueixa batalla cultural, perquè criminalitza la legítima protesta, la contestació social, la pobresa i la solidaritat. Rebutgem lleis, protocols o ordenances que vulneren la salut democràtica del País Valencià. 255

CCOO PV participa de manera activa en múltiples espais i moviments de reivindicació de drets, alguns informals i uns altres formals, de caràcter més puntual o permanent, representant en molts casos al sindicat en campanyes, plataformes o taules de solidaritat. Hem de ser capaços de canalitzar i enriquir a l'organització amb tota aquesta energia participativa des d'una estratègia millor definida i coordinada, que garantisca la seua extensió al llarg de tot el territori. 256

Línies d'acció: 257

- Intensificar els vincles amb la societat civil organitzada de llarg a llarg del País Valencià. 258
- Crear instruments propis que dimensionen la nostra resposta a través de xarxes d'acció solidària i de participació. 259
- Millorar la visualització del conflicte social, partint de la cooperació amb altres actors socials, acompanyant o protagonitzant processos unitaris. 260
- Intensificar la participació del sindicat en espais de reivindicació i d'incidència política i social contra la llei mordassa. 261
- Revisar protocols per a obrir les seus del sindicat com a espais de trobada de diferents expressions socials, culturals i reivindicatives. 262
- Incorporar-hi altres formes de confluència, lluita i mobilització a través de noves tecnologies i xarxes socials. 263

2.8. CULTURA, LLENGUA I SENYALS D'IDENTITAT 264

El nostre sindicat, des dels seus orígens i al llarg de la seua història, ha tingut clara la seua identificació i arrelament amb el País Valencià. Aquesta autodefinició i convenciment ens espenta a reivindicar una major capacitat d'autogovern i de respecte als drets identitaris i socials del poble valencià. La nostra cultura és la del treball i la seua centralitat ha de ser el principal element de cohesió identitària per a la classe treballadora. Continuarem reclamant consideració per a la nostra llengua pròpia fins a aconseguir la igualtat lingüística. A més, denunciarem les discriminacions del valencià en les administracions públiques. 265

Línies d'acció: 266

- Implicació en la defensa dels drets lingüístics i en les polítiques de promoció de la llengua pròpia del País Valencià. 267
- Promoure l'ús del valencià en l'àmbit de les relacions laborals i en concret en la negociació col·lectiva. 268
- Reivindicar la incorporació plena de la competència lingüística en l'àmbit públic, i promoure-la en l'àmbit privat de les relacions laborals, tant en les exigències de formació, com en els perfils professionals. 269
- Mantindre les aliances i col·laboracions amb les entitats i organitzacions que treballen per la preservació, difusió i promoció de la cultura, les senyes d'identitat i el valencià. 270

- 271 ● Participar en les iniciatives que comporten millora de la capacitat d'autogovern del poble valencià.
- 272 ● Exigir el manteniment de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació, i els seus canals de televisió, ràdio i web, amb una dotació de recursos necessària per a assegurar la seua independència i objectivitat.
- 273 ● Col·laboració estreta amb la FEIS per a difondre i desenvolupar la cultura del treball i la memòria obrera entre les treballadores i els treballadors del País Valencià.

274 **2.9. MEMÒRIA OBRERA I DEMOCRÀTICA**

275 El relat de la història de la classe treballadora ha de ser comptat pels seus protagonistes i el nostre sindicat no pot defugir de la seua responsabilitat en aquest sentit. La contribució de les Comissions Obreres a la conquesta i consolidació de l'actual democràcia i l'estat social i democràtic de dret va ser transcendental i així ha de ser divulgat. Per tot això, és un deure ineludible la defensa i promoció, tant de la memòria obrera com democràtica, per a oferir un imaginari col·lectiu a les futures generacions treballadores.

276 Línies d'acció:

- 277 ● Mantindre i potenciar l'arxiu històric del sindicat, donant-lo a conèixer i oferint-lo a les persones estudioses, investigadores i a la ciutadania en general.
- 278 ● Divulgar la història del sindicat i de la classe obrera, així com de la memòria obrera.
- 279 ● Reivindicar veritat, justícia i reparació davant els crims, tortures i repressió de la dictadura franquista.
- 280 ● Teixir aliances amb les entitats memorialistes del País Valencià.
- 281 ● Participar i enriquir les iniciatives que valoren la recuperació de la dignitat de la història de la classe treballadora.

282 **EIX 3: Distribució de rendes**

283 **3.1. LA PUGNA PER UN SALARI DECENT**

284 Defensar un treball decent que permeta una vida digna, en el marc del recollit per l'OIT, la Carta social europea, l'ODS 8 i la Declaració Universal dels Drets Humans, és una prioritat per a CCOO. El nostre compromís és garantir que es realitze de manera segura, en igualtat d'oportunitats, lliure de violències i discriminacions, amb una remuneració justa i sota el paraigua de la negociació col·lectiva i els drets de llibertat sindical. Un treball que possibilita el desenvolupament personal i contribuïska al sosteniment de la vida social i del planeta.

285 Aquests han sigut els pilars que han marcat el camí de la concertació social d'aquests últims anys, especialment després dels impactes del període de pandèmia. Un temps en el qual hem pactat increments significatius del salari mínim interprofessional i signat amb la patronal el V Acord per l'ocupació i la negociació col·lectiva (AENC), que han esmorteït els efectes negatius de la crisi inflacionista. Així i tot, hem de continuar disputant el salari directe, perquè el País Valencià manté un quart de la seua població en risc de pobresa i se situa com la sisena autonomia amb menors guanys mitjans.

286 Línies d'acció:

- 287 ● Seguiment i coordinació per a l'establiment de salaris en la negociació col·lectiva que permeten una millora del poder adquisitiu.
- 288 ● Reforçar la perspectiva de gènere en la negociació col·lectiva, incloent-hi la mirada interseccional per a un treball d'igual valor.
- 289 ● Coordinar la inclusió de clàusules d'igualtat en la negociació col·lectiva i plans d'igualtat amb la finalitat de dotar de valor social al treball.

3.2. LA DISPUTA PEL SALARI DIFERIT: EL DIÀLEG SOCIAL 290

En un context d'apogeu de populismes i de ressorgiment de forces polítiques alineades amb totalitarismes, el paper del diàleg social requereix una reivindicació permanent de què som, de com hem arribat a ser el que som i què ens legitima, però també el repte de contribuir a polítiques que donen resposta a les necessitats de les persones que representem. 291

La inèdita presència de l'extrema dreta en el Govern valencià, després d'un període d'interlocució singularment fluid, ens obliga a tindre molt present la defensa de la participació institucional. El sindicat té un paper constitucional de primer ordre, juntament al que mantenen els partits polítics, en la vertebració de la participació social. Aconseguir que aquest espai de representació siga una realitat efectiva, en termes d'incidència en les polítiques públiques, constitueix una exigència irrenunciable. 292

Ser el primer sindicat del país, tant en afiliació com en el nombre de delegats i delegades obtinguts mitjançant la confiança dipositada en les urnes per les persones treballadores, és un valuós actiu que ha de ser reconegut i tindre els seus corresponents efectes en la participació institucional. A la necessitat de millorar qualitativament els espais en els quals estem presents, se li uneix la d'una major coordinació de tota la nostra representació en els múltiples àmbits, tan territorials (autonòmics, municipals, supramunicipals i provincials), com funcionals. 293

Així mateix, hem de contribuir a vertebrar un front ampli d'oposició a les polítiques neoliberals implantades al País Valencià, juntament amb partits i entitats de la societat civil organitzada. 294

Línies d'acció: 295

- Establir criteris homogenis en els espais sociopolítics territorials i coordinar les estructures sindicals en els pactes d'ocupació territorials i comitès econòmics i socials, cohesionant l'organització al voltant d'objectius concrets. 296
- Marcar pautes d'intervenció sociopolítica i d'acció sindical per a la defensa dels serveis públics i l'estat de benestar. 297
- Desenvolupar una estratègia davant dels atacs a la nostra representativitat en els espais de participació institucional, mitjançant línies polítiques i jurídiques. 298
- Articular propostes rigoroses encaminades a afavorir polítiques per a una transició digital i ecològica justa, basada en criteris de sostenibilitat social i ambiental. 299
- Potenciar l'acció sindical sociopolítica per a contribuir a la vertebració social. 300
- Elaborar un pla de treball en el qual es definisquen objectius en la concertació territorial per a harmonitzar l'acció sindical de les unions intercomarcals i, específicament, que es garantisquen el seguiment i control d'aquests (informes periòdics, indicadors homogenis, dades descentralitzades), criteris als nomenaments institucionals, mecanismes de formació i fixació d'un codi de conducta. 301

3.3. REDISTRIBUCIÓ DE LA RIQUESA 302

Tant el sistema tributari com el de finançament tenen un fort impacte en la societat, quan estan estretament vinculats a la millora de la protecció, la qualitat dels serveis públics, la reducció de la desigualtat social i territorial, la redistribució de la riquesa o la capacitat per a crear ocupació. 303

De fet, en el sistema fiscal és tan important el que es recapta, com en què s'inverteixen aqueixos recursos públics. Per al sindicat, ha de contribuir a un creixement que afavorisca l'ocupació, que evite l'evasió i elusió fiscal, que reduísca la pobresa i qualsevol tipus de desigualtat, que responga a les necessitats de la població en sanitat, educació, serveis socials, habitatge i protecció de col·lectius vulnerables i que s'adapte a les exigències de l'evolució demogràfica. 304

Per a garantir tot això, és necessari escometre una profunda reforma fiscal, sota criteris d'equitat, de solidaritat, de progressivitat i de redistribució, que es marque com a objectiu aconseguir els nivells d'ingressos i de despeses de la mitjana de l'eurozona. Ha d'anar acompanyada de la su- 305

ficient pedagogia per a sensibilitzar la ciutadania de les repercussions socials del frau, de l'economia submergida o de l'elusió fiscal, especialment la que es dona amb l'Impost de Societats.

- 306 D'altra banda, hem de denunciar la competència fiscal a la baixa que suposa el dúmping, en tant que permet a les comunitats amb major capacitat recaptatòria practicar polítiques agressives que provoquen desigualtat territorial. Acumulen contribuents adinerats, la qual cosa genera una afectació greu en l'equitat del sistema i una conseqüent repercussió en la qualitat dels serveis públics. En la mateixa direcció, és imprescindible continuar reclamant una reforma del sistema de finançament que tracte amb justícia el País Valencià, establint els recursos suficients. Un model de repartiment més equitatiu, que reconega els dèficits acumulats per l'infrafinançament i establisca mecanismes transitoris de compensació.
- 307 Aquest infrafinançament es manifesta clarament en els municipis de major desajustament poblacional a causa de l'increment desproporcionat de l'activitat turística. Per això, apostem per un impost sobre estades turístiques com a tribut indirecte, instantani i autonòmic. Actualment, la riquesa que proporciona aquest sector com a pilar estratègic del nostre teixit productiu no està repartida de manera equitativa i sostenible. A més, s'han incrementat les taxes dels principals serveis en nuclis turístics clau del País Valencià. Sufragar les seues externalitats pot millorar la convivència entre turistes i residents, per la qual cosa proposem iniciar el camí amb el principal espai de concentració turística, és a dir, els allotjaments hotelers, per a garantir la sostenibilitat en destinació.
- 308 En definitiva, la concertació social bipartida, el diàleg social tripartit i l'acció sindical són mecanismes clau per a assegurar una distribució justa de la riquesa i reduir la desigualtat social. A través de la negociació col·lectiva i les polítiques fiscals progressives es pot afavorir el benestar general i la cohesió social.
- 309 Línies d'acció:
- 310 ● Reivindicar un finançament just per al País Valencià, la reforma del sistema autonòmic i la condonació del deute històric vinculat a l'infrafinançament.
  - 311 ● Impulsar una proposta transitòria que permeta compensar l'infrafinançament.
  - 312 ● Exigir una fiscalitat justa, progressiva i redistributiva, que servisca d'instrument per a combatre les desigualtats socials i garantir uns millors serveis públics i una xarxa de protecció social més inclusiva.
  - 313 ● Reclamar l'obligació legal de l'Estat de contribuir al 50% del finançament de la despesa realitzada en la implantació de la Llei de dependència.
  - 314 ● Proposar a l'Administració la realització de campanyes sobre finançament autonòmic, fiscalitat justa i la importància dels impostos per al sosteniment de l'estat de benestar.
  - 315 ● Impulsar una fiscalitat justa que pugui ser utilitzada com a instrument de desenvolupament i finançament de polítiques d'adaptació davant del canvi climàtic.
  - 316 ● Promoure debats interns i informes a l'extern per a reivindicar l'harmonització fiscal i la coordinació entre comunitats autònomes que evite situacions de dúmping.
  - 317 ● Fomentar una millora de l'aportació fiscal en aquells impostos la gestió dels quals està cedida a nivell autonòmic, assegurant que siga justa i progressiva.
  - 318 ● Impulsar l'avaluació de la política tributària existent, la lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida.
  - 319 ● Demandar major qualitat dels serveis prestats per l'Agència Tributària Valenciana, a través d'una gestió eficient i dotació de recursos.
  - 320 ● Promoure un sistema estable de participació en projectes europeus per a accedir a major finançament extern.
  - 321 ● Exigir la implementació d'una taxa sobre estades turístiques com a eina d'avanç en indicadors de sostenibilitat de la destinació turística i que reduïska conflictes relacionats amb el seu creixement massiu.

EIX 4. Estat de benestar, el paper dels serveis públics 322

4.1. SANITAT 323

La sanitat pública és una de les conquestes més importants de la societat en l'actualitat, quan actua com a pilar essencial de l'estat de benestar, que es conforma com un sistema de prestació pública, universal, igualitària, gratuïta i de qualitat per a tota la ciutadania. Per això, cal continuar enfortint pressupostàriament un model accessible, descentralitzat, orientat cap a l'equitat i la superació de les desigualtats socials i territorials. Un sistema que ha de dotar d'infraestructures suficients, que permeten avançar tecnològicament cap a una major modernització, dignificació i humanització, i incrementar la seua capacitat de resposta i resiliència. 324

La sanitat pública, com a element essencial de cohesió social, ha de donar resposta a les necessitats de la població. Per a CCOO, els eixos fonamentals han de ser l'ampliació de la cartera de serveis, la millora de l'abordatge de la salut mental, la coordinació entre les diferents administracions i nivells assistencials, i la seua reorganització, així com l'avaluació contínua de les mesures que es posen en marxa. 325

A més, cal véncer el centralisme hospitalari i, per a això, potenciar l'atenció primària, garantint que siga de qualitat i integral des del punt de vista biopsicosocial, sense llistes d'espera, que acompanye a la persona durant el seu procés de salut/malaltia, amb una responsabilitat compartida. Tot això alhora que s'intensifica la dedicació a la prevenció, la promoció de la salut i el reforç de la salut pública i comunitària. 326

El sistema sanitari ha d'assumir els principis de transparència i d'accessibilitat, permetent la participació comunitària en la seua governança i major protagonisme de la societat en el control, gestió i millora de l'atenció. La salut es guanya o es perd en els diferents entorns en els quals es desenvolupa la nostra vida quotidiana i, de fet, la desocupació, la precarietat o l'explotació laboral afecten directament la salut de les persones. Des de la nostra organització vetlarem per evitar aquelles situacions de vulnerabilitat que acaben provocant la malaltia. 327

D'altra banda, la cronicitat té cada vegada un major pes en l'atenció, com a conseqüència de l'augment de l'esperança de vida i l'adopció d'estils de vida propis dels països desenvolupats. Són patologies de llarga duració i de progressió lenta que repercuteixen de forma molt diversa en el sistema i que exigeixen un esforç per a abordar aquest gran repte present i futur. 328

El desenvolupament de l'atenció sociosanitària és vital per a garantir un abordatge integral de les necessitats de la població, especialment dels grups més vulnerables. És fonamental que es desenvolupe sota un model que promoga la integració i coordinació dels recursos sanitaris i socials, assegurant així que siga integral, contínua i de qualitat. 329

Línies d'acció: 330

- Exigir un adequat finançament del sistema valencià de salut (fins a situar-nos en la mitjana del PIB de l'OCDE, destinant el 25 % del pressupost sanitari a l'atenció primària), així com l'augment de plantilles, d'infraestructures, de recursos materials i tecnològics. 331
- Reclamar mesures de reforç estructural del sistema per a reduir les llistes d'espera i garantir temps d'atenció òptims en tots els nivells assistencials. 332
- Participar, en el marc del diàleg social, en la revisió i reorganització del model d'atenció primària i comunitària, així com en el d'atenció sociosanitària, promovent la integració efectiva dels serveis. 333
- Demanar la implantació del Pla estratègic per a la millora de l'atenció primària, reorientant el model cap a la promoció de la salut, la prevenció i detecció precoç de la malaltia i la intervenció comunitària. 334
- Potenciar el reforç de les activitats i unitats de salut pública per a garantir la promoció, prevenció i desenvolupament comunitari i social. 335

- 336 ● Continuar impulsant la participació comunitària a través dels consells de salut de zona bàsica, amb l'objectiu que la societat adquireisca un major protagonisme en el control, gestió i millora de l'atenció sanitària.
- 337 ● Afavorir la coordinació entre l'àmbit sanitari i sociosanitari.
- 338 ● Promoure la modificació del mapa sanitari orientat al compliment del que es disposa en la Llei General de Sanitat, apostant per la creació de nous departaments de salut i suprimint les ASIS.
- 339 ● Apostar per una gestió dels recursos sanitaris descentralitzats, dirigits des de la proximitat i accessibilitat, combatent qualsevol tipus d'inequitat i desigualtat territorial.
- 340 ● Reivindicar un reforç de la urgència hospitalària i extrahospitalària, així com de la capacitat d'actuació de les unitats de salut pública.
- 341 ● Insistir en la necessitat d'interoperativitat dels sistemes informàtics entre tots els departaments de salut.
- 342 ● Exigir major transparència en l'Administració sanitària, accessibilitat i proximitat per a la ciutadania.
- 343 ● Continuar reclamant major suport i inversió a la investigació sanitària i biomèdica, on l'estabilitat i la dignificació de les condicions laborals és essencial.
- 344 ● Continuar apostant per la modernització, dignificació i humanització de les infraestructures, amb especial atenció als riscos i beneficis que representa el desenvolupament en l'ús de les TIC, la IA, la telemedicina i les bases de dades clíniques, entre altres.
- 345 ● Continuar apostant per la reversió a la gestió directa dels departaments de concessió administrativa i per la recuperació de tots els serveis privatitzats.
- 346 ● Combatre qualsevol intent de retallada o de privatització de la sanitat pública valenciana.
- 347 ● Reivindicar el desenvolupament del Pla de salut mental autonòmic.
- 348 ● Impulsar la transformació cap a un model sanitari millor preparat per a afrontar la prevenció i la gestió de les condicions de salut cròniques i que permeta continuar complint la seua funció social de manera satisfactòria.
- 349 ● Impulsar l'eficàcia i eficiència en els protocols integrals d'actuació sanitària en tots els nivells, davant la violència de gènere.
- 350 ● Promoure l'educació per a la salut a l'escola d'una manera integral, promocionant entorns educatius saludables, oberts, en els quals es fomenta la salut física, psíquica i social en la població infantil i juvenil.
- 351 ● Reivindicar l'ampliació de la cartera de serveis de la sanitat pública valenciana, per millorar així l'atenció i la cobertura de tota la població, especialment de les persones més vulnerables.

352 **4.2. EDUCACIÓ**

353 Un altre dels pilars de l'estat de benestar, a més de ser la principal eina d'integració i de transformació social, és l'educació. La igualtat en l'accés als drets educatius és la base d'una societat igualitària. De fet, és el bressol de la convivència i cultura de les societats democràtiques.

354 L'educació pública, per tant, ha de ser universal, gratuïta, inclusiva, coeducativa, diversa, multicultural, laica, de qualitat i garant de la igualtat d'oportunitats. Aquest és el model que hem d'exigir com a sindicat de classe.

355 Línies d'acció:

- 356 ● Reclamar l'enfortiment del sistema públic educatiu, una major inversió en els pressupostos i una política equitativa de beques.
- 357 ● Defensar l'educació plurilingüe, garantint en qualsevol cas el valencià.
- 358 ● Promoure un model més equitatiu i transformador, que fomenta la coeducació i l'educació afectivosexual, i que reduïsca les diferents bretxes, especialment la digital.

- Exigir mesures dirigides a afavorir la incorporació de dones a estudis relacionats amb les àrees STEM (ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques). 359
- Combatre la precarietat laboral en els sectors d'educació infantil, especial i universitària. 360
- Proposar a través del diàleg social la millora de les ràtios, l'augment de personal, la inversió en modernització d'infraestructures i l'eliminació de barracons. 361
- Demanar un reforç de la Formació Professional per a contribuir al canvi de model productiu. 362
- Insistir en l'enfortiment de l'orientació dins del sistema educatiu en tots els seus vessants, així com en la prevenció de la violència i la cura de la salut mental. 363
- Coordinació amb altres organitzacions cíviques, estudiantils i òrgans de participació institucional per a impulsar el model educatiu defensat pel sindicat. 364
- Impulsar i difondre projectes d'educació al desenvolupament de la nostra fundació Pau i Solidaritat, així com participar en accions sobre aquest tema de plataformes o campanyes d'ONG. 365

4.3. SERVEIS SOCIALS 366

Estem vivint una creixent desigualtat social, pobresa i exclusió, a causa de factors com la concentració del poder empresarial, la globalització, els canvis tecnològics i demogràfics, l'adopció de polítiques neoliberals i la falta de redistribució de la riquesa. Aquests motius fan cada vegada més necessària la participació de la nostra organització en l'enfortiment de les polítiques de protecció social, entre aquestes, el reforç del Sistema Públic de Serveis Socials. 367

La prevenció de l'exclusió i la promoció de la integració són objectius clau en l'àmbit dels serveis socials, per a reduir els riscos que afecten la població i aboquen a situacions d'especial vulnerabilitat. En aqueix sentit, és necessari consolidar un model que atenga les necessitats de la ciutadania, garantint una cobertura universal i suficient en qüestió de prestacions. Per a això, és fonamental que la xarxa siga pública, descentralitzada i que atenga des de la proximitat amb la màxima diligència, agilitat i transparència. Igualment, ha de respondre a una millora en la qualitat i l'estabilitat dels seus professionals. 368

Sens dubte, el sistema ha d'actuar amb major celeritat davant les greus problemàtiques, com és el cas dels procediments de reconeixement de la situació de dependència o els de la Renda Valenciana d'Inclusió, en els quals urgeix complir els terminis de gestió establits per llei, així com la correcta implementació de prestacions i serveis establits. És essencial avançar cap a un nou model de cures de llarga duració que impulse la recuperació i el manteniment de l'autonomia personal, i intentar retardar l'aparició de la dependència, combatent els seus factors de risc i oferint més serveis de suport en el propi domicili. Aquest ha de ser el marc que permeta un vertader canvi d'atenció residencial molt més centrat en les persones, que asseure major autonomia i identitat individual. 369

Línies d'acció: 370

- Exigir la implantació del nou model del Sistema Públic de Serveis Socials i avançar en el seu desenvolupament, de manera que es garantisca millor qualitat, major cobertura i la consolidació dels canvis aconseguits. 371
- Reclamar un finançament just i adequat per part de totes les administracions implicades, destinant recursos suficients per al desenvolupament d'infraestructures i d'un model d'atenció sociosanitari que permeta una atenció integral i coordinada. 372
- Promoure l'estabilització i la millora de les condicions laborals de les persones treballadores de serveis socials. 373
- Reivindicar un model de gestió pública directa dels serveis socials (un mínim del 50 % dels centres i serveis en els pròxims anys, sent l'objectiu a llarg termini aconseguir el 100 % de gestió directa), augmentant per a això la xarxa en tots els nivells assistencials, així com el reforç dels equips professionals. 374
- Reclamar la plena implantació de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, especialment a través de serveis professionals. 375

- 376 ● Demanar la correcta aplicació de la Llei de renda valenciana d'inclusió.
- 377 ● Exigir la posada en marxa d'un vertader canvi de model d'atenció residencial, en el qual s'adapten les seues infraestructures, ràtios i serveis a criteris de qualitat en l'atenció de les persones.
- 378 ● Continuar impulsant l'augment de places públiques que evite la dependència de la iniciativa privada i garantisca la qualitat dels serveis.
- 379 ● Plantejar una major inversió i el reforç de les infraestructures públiques de serveis socials, evitant les inequitats territorials.
- 380 ● Promoure la participació activa i el protagonisme que necessita la ciutadania per a estar informada i ser corresponsable.
- 381 ● Impulsar accions encaminades a corregir aquelles discriminacions que pateixen les persones majors, promovent l'envelliment actiu i abordant els reptes demogràfics futurs.
- 382 ● Incidir en el correcte funcionament dels serveis socials municipals (contracte/programa); en la seua adequada ordenació, finançament, gestió de serveis i programes.
- 383 ● Reivindicar que s'avance cap a un nou model de cures de llarga duració, impulsant nous i més serveis especialitzats, entre ells de suport en el propi domicili.

384 **4.4. HABITATGE**

- 385 Al País Valencià hi ha un greu problema d'accés a l'habitatge al qual urgeix posar solució, especialment per a la població més jove que té importants dificultats per a emancipar-se. Un dels factors que més influeix és l'escalada de preus, tant de l'habitatge en propietat com en lloguer, que llastra el poder adquisitiu de les llars. Altres destacables són la falta d'habitatge públic, el nombre important d'habitatge buit sense un ús residencial, la turistització o la gentrificació.
- 386 Per a CCOO és fonamental enfortir la funció social de l'habitatge. L'Estat ha d'intervindre davant aquest desafiament col·lectiu perquè totes les persones que ho necessiten puguen accedir a un habitatge digne, combatent pràctiques especulatives immobiliàries i garantint que siga un bé d'ús, i no un actiu financer d'inversió o de mercantilització.
- 387 Per tant, és fonamental desplegar una política d'habitatge planificat, amb estructures administratives i tècniques que siguen capaces de dur-la a terme, que amplie el parc públic, així com la quantitat i qualitat de les ajudes. És essencial la declaració de zones tensionades per part del Govern valencià, per a limitar els preus del lloguer. Restringir també els habitatges d'ús turístic i temporal, qüestions clau per a evitar el greu problema d'accessibilitat. Aquestes polítiques han de descentralitzar-se per a arribar als municipis i altres ens locals.
- 388 D'altra banda, la segregació residencial és causa de la desigualtat social que sens dubte limita les oportunitats, entre altres qüestions en l'ocupació, per residir en un barri vulnerable i amb més necessitats de recursos públics, limitacions que reforcen la transmissió intergeneracional de la pobresa. Ha de ser una prioritat la posada en marxa de polítiques urbanes més inclusives i sostenibles que no generen divisió per raó de renda. També ho és atendre la càrrega de malaltia física o psicològica deguda a les condicions deficientes i insegures de l'habitatge.
- 389 És necessari, finalment, posar fre a la injustícia social que suposen els desnonaments, augmentant la protecció social en el cas de les persones sense llar. En aquesta causa hem de col·laborar i teixir llaços amb el moviment organitzat que lluita a peu de carrer en els barris obrers.
- 390 Línies d'acció:
- 391 ● Exigir la limitació de preus del lloguer, juntament amb la declaració de zones tensionades.
  - 392 ● Impulsar la limitació d'habitatges turístics i d'ús temporal, de manera que es contribuïsca a generar un turisme més inclusiu i sostenible.
  - 393 ● Reclamar a l'Administració l'ampliació del parc públic d'habitatge, mitjançant el dret d'adquisició preferent de tanteig i retracte, actuacions sobre la gran quantitat d'habitatge buit, l'impuls de programes de lloguer assequible, l'adquisició d'habitatge privat ja construït o

- cedit per a rehabilitació i posterior posada en lloguer a preus limitats, així com el manteniment del parc actual per al seu total aprofitament.
- Fomentar la descentralització de les polítiques d'habitatge, tractant d'incentivar que els municipis i altres ens locals participen activament del seu desenvolupament. 394
  - Reivindicar accions que acaben amb les pràctiques poc ètiques i nocives per al dret d'accés a l'habitatge de grans posseïdors, fons voltor i els seus gestors immobiliaris. 395
  - Reclamar una legislació contra els desnonaments, a més de buscar solucions que eviten que les persones en situació de risc puguen perdre el seu habitatge, com l'increment d'habitatges socials. 396
  - Impulsar la creació de nous recursos per a les persones sense llar més adaptats a les seues circumstàncies, allotjaments d'"alta tolerància" que faciliten a les persones viure en contextos més normalitzats. 397
  - Reivindicar la posada en marxa de línies estratègiques de construcció d'habitatge que actuen per a evitar la segregació residencial, millorar els serveis i recursos públics en barris vulnerables i limitar certes formes urbanes associades amb alts nivells de segregació de rendes altes. 398
  - Reclamar polítiques que eviten qualsevol tipus de risc per a la salut per motiu d'habitatge (habitabilitat, substàncies perilloses, deficiències greus i eliminació del barraquisme amb alternativa residencial). 399
  - Impulsar la posada en marxa de polítiques destinades a eliminar qualsevol tipus de pobresa energètica. 400
  - Continuar reclamant ajudes per a facilitar l'accés a l'habitatge de la societat valenciana (en compra i lloguer), especialment la de les persones amb una major vulnerabilitat i específiques per a la joventut, així com l'impuls de polítiques públiques per a la rehabilitació i la millora de l'eficiència energètica. 401
  - Fomentar la participació institucional territorial i l'associacionisme comunitari com a fórmula per a abordar els problemes socials del propi barri, entre ells els de les persones més joves (consells d'inclusió o de salut de zona bàsica). 402

4.5. ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

403

La qualitat en els serveis públics és una exigència constitucional i una obligació de l'Administració. Urgeix reforçar-los com a element de redistribució de la riquesa, que permet compensar les desigualtats de la població. Una societat avançada i democràtica no pot prescindir d'una Administració pública de qualitat, àgil i capaç de gestionar el que és públic amb eficiència i transparència. Per a això, és fonamental un finançament adequat. A més, és exigible una correcta atenció a la realitat territorial i demogràfica, ja que suposen forts condicionants en la prestació de serveis. 404

Entre els seus principals reptes està apostar per un model de serveis públics segurs, intel·ligents, moderns, que incorporen la digitalització, les noves tecnologies i una major inversió en I+D+I. Es necessita la integració social, l'ambiental i l'equitat com a senyals d'identitat per a aconseguir un adequat reequilibri de riquesa i de drets i deures, per a construir una societat més inclusiva. De fet, positiu és l'avanç de l'Administració en les noves modalitats d'atenció, no obstant això, han d'anar acompanyades de canvis organitzatius, formació contínua, qualificació professional i nous mètodes per a assegurar l'accés de tota la ciutadania, especialment dels col·lectius més vulnerables. 405

CCOO defensa la gestió directa dels serveis públics i la recuperació de manera progressiva d'aquells privatitzats, amb garanties de manteniment de l'ocupació. Sens dubte, el sector públic ha d'adoptar un paper clau en el creixement sostenible, generador de més i millor ocupació, fins a situar-nos en percentatges comparables a la mitjana dels països del nord de la UE. Hem d'exigir la recuperació dels drets arrabassats en el passat, que es faça davant de l'important volum de jubilacions previstes en els pròxims anys i la implantació de mecanismes d'anàlisi i avaluació que contribuïsquen a l'excel·lència dels serveis públics. 406

407 Línies d'acció:

- 408 ● Exigir la reducció de la temporalitat i el reforç de les plantilles del sector públic, fomentant la creació de l'ocupació per a millorar la qualitat, establint com a prioritat l'increment de personal en els serveis essencials, així com major coordinació i cooperació interterritorial i interadministrativa.
- 409 ● Impulsar el reforç de les administracions públiques, amb major finançament, millora de les infraestructures, modernització i digitalització.
- 410 ● Reclamar les inversions necessàries per a dotar a les administracions valencianes dels mitjans tècnics i noves tecnologies que permeten avançar en una millor atenció a la ciutadania.
- 411 ● Demanar canvis organitzatius, formació contínua, qualificació professional, millora en l'accessibilitat de la ciutadania als serveis públics, especialment de les persones més vulnerables, davant les noves formes d'atenció i informació.
- 412 ● Lluitar per la recuperació de la gestió directa d'aquells serveis públics privatitzats, amb garanties de manteniment de l'ocupació.
- 413 ● Fiscalitzar el compliment del contracte i plec de condicions de les concessions administratives i dels serveis privatitzats, començant per la participació en la seua redacció.
- 414 ● Reivindicar l'Escola Valenciana per a les AP (EVAP) per a donar resposta a les necessitats formatives: especialitzada, d'investigació, desenvolupament de metodologies i formació contínua, per al personal dependent d'aquestes administracions, així com del sector instrumental.
- 415 ● Exigir la posada en marxa del Tribunal Administratiu Valencià de Contractes Públics.

416 **EIX 5. La relació del sindicat amb les persones treballadores**

417 **5.1. EXTENSIÓ SINDICAL**

- 418 La realitat en la qual desenvolupem la nostra acció sindical i sociopolítica és complexa, marcada per un teixit productiu dominat per la pime. Un model d'empresa vertical que transita cap a la descentralització de l'activitat productiva i l'externalització dels riscos. Hem d'atendre el món canviant en el qual vivim, impactat per l'avanç imparable de la tecnologia, especialment la digitalització de l'economia i el desenvolupament de la intel·ligència artificial, i com afectarà la manera en la qual s'organitza l'empresa, la classe treballadora i la societat.
- 419 El món s'ha globalitzat i, per tant, la societat, les organitzacions, les empreses i tots i cadascun dels elements que configuren la civilització actual, es mouen en paràmetres de constant mutació, influïts per esdeveniments que condicionen la realitat del moment, des dels conflictes geoestratègics mundials, les transformacions del model productiu o el canvi climàtic, als avanços tecnològics.
- 420 Hem d'abordar els reptes que suposen per al sindicalisme els nous sectors productius, els canvis en la composició de la classe treballadora i en la manera d'organitzar l'empresa, molt diferent de la vella estructura vertical i fordista. La mateixa evolució de l'ocupació, cada vegada més situada en segments de qualificació mig/alts, amb una elevada atomització empresarial i un potencial de sindicalització a explorar, però que s'intueix com a altament difícil, són elements als quals parar atenció.
- 421 En aquest context de discrecionalitat empresarial, precarietat i desigualtat, és necessari conformar un sindicat fort, útil, de classe, confederal, que genere confiança i que continue sent la primera organització social en afiliació i en representació. Per a això, hem d'enfortir-nos, incorporant a les noves realitats i arribant a una part del món laboral atomitzada, sense centres físics de referència i en teletreball, però sense permetre que els nous models organitzatius modifiquen les actuals relacions laborals. Això ens exigeix ampliar els nostres àmbits d'intervenció, millorant les

nostres potencialitats en la xarxa i altres espais menys convencionals. No podem oblidar que les noves generacions són nadiues digitals.

Es tracta, en definitiva, de posar tota l'atenció en l'efectivitat del sindicat i establir les millors maneres d'encarar els problemes i desafiaments als quals ens enfrontem, tenint en compte les singularitats de les organitzacions que integren CCOO i que no ens valen les velles receptes. És necessari abordar de manera prioritària: l'extensió sindical, la formació de la nostra representació i estructura, l'autonomia de les seccions sindicals, una acció sindical més atomitzada i desregularitzada, eines informàtiques que agiliten les tasques administratives i una base de dades que puguem nodrir de manera eficaç. 422

Necessitem, a més, solvència i majors mitjans allí on es desenvolupa l'acció. No es tracta d'incrementar la partida pressupostària del Programa de Desenvolupament Organitzatiu, sinó de reivindicar una distribució més equitativa dels nostres recursos econòmics: la quota, la nostra principal font de finançament. Són les organitzacions territorials, confederacions de nacionalitat i federacions territorials les que han de disposar de manera autònoma dels recursos suficients per al desenvolupament de l'activitat sindical quotidiana. 423

És en els territoris on totes les estructures fan ús dels Serveis Jurídics, una de les principals causes d'afiliació; on es realitzen les eleccions sindicals i operen les oficines electorals que donen servei a les federacions i unions intercomarcals, efectuant un ingent treball administratiu i ajudant als equips d'atenció en els processos electorals. És també en els territoris on es té el contacte directe amb la representació i s'adquireix el compromís de formar-la sindicalment perquè exercisca, en les millors condicions, la seua responsabilitat. 424

Per la seua banda, la Confederació sindical i les federacions estatals tenen el paper de garantir el correcte funcionament i la coordinació de la resta de l'estructura, amb l'objectiu d'assegurar la viabilitat de totes les organitzacions que integrem CCOO. A més, han de conduir i avançar en la construcció de models que unifiquen les condicions laborals del personal contractat, els procediments d'ús i la gestió de les eines que disposem, i garantir alhora la idiosincràsia i l'autonomia de les organitzacions confederades. 425

Línies d'acció: 426

- Posar en marxa noves eines informàtiques que faciliten l'activitat d'extensió sindical en un context plenament digitalitzat i formar als equips d'extensió i a les estructures en la seua utilització. 427
- Planificar estratègies col·laboratives per a intervindre en aquells col·lectius més precaritzats o d'especial atenció, en els quals actualment no estem presents o tenim dificultats d'organitzar. 428
- Afavorir mecanismes de col·laboració interfederal i territorial, en aquells espais de confluència multisectorials com ara polígons industrials, àrees comercials, ports, aeroports i universitats. 429
- Desenvolupar fórmules d'acció conjunta amb l'objectiu d'integrar en la nostra organització a totes les persones que s'acosten al sindicat. 430
- Caracteritzar la nostra acció sociopolítica com a mecanisme de participació i afiliació. 431
- Valorar la transparència de totes les organitzacions confederades i, a partir de l'anàlisi detallada dels seus comptes anuals, obtindre estàndards d'eficiència sindical. 432

5.2. POLÍTICA AFILIATIVA 433

L'afiliació s'identifica en els nostres plans de treball com l'objectiu bàsic i ineludible del nostre dia a dia. L'autosuficiència financera, la representativitat en les empreses i la legitimació social han de partir d'un potencial afiliatiu en creixement permanent. L'afiliació és la nostra eina de projecció de les polítiques sindicals de CCOO en els espais en els quals participa, per la qual cosa ha d'estar informada de l'activitat rellevant, tant del seu àmbit d'actuació com del sociopolític. 434

- 435 Si sempre han tingut un gran pes els ingressos procedents de les quotes de l'afiliació, el futur que s'albira a mitjà i llarg termini ens obliga a continuar treballant per a augmentar-les de manera significativa i garantir la nostra autonomia financera. Perquè això es produísca, entre altres matèries, hem de millorar l'atenció i prestar uns serveis àgils i eficients.
- 436 Els períodes de crisi han esdevingut tradicionalment en una via important d'afiliació i d'acostament de les persones treballadores a la nostra organització, però després de les dues últimes, aqueixa tendència ha canviat. L'important esforç sindical i de participació en el diàleg social, que han pal·liat en gran manera els efectes d'aqueixes crisis i han millorat la vida de les persones treballadores, així com l'augment de població activa, no han repercutit en un increment afiliatiu net.
- 437 Les altes creixen, però les baixes també, per la qual cosa hem d'analitzar les dades d'estadístiques afiliatives i enquestes per a impulsar actuacions combinades d'adaptació a les noves tecnologies, serveis d'accés inicial i el seu posterior seguiment, reorientar les atencions tradicionals cap a altres més integrals i identificar col·lectius amb necessitats particulars. Així mateix, és important avançar en l'afiliació de les nostres delegades i delegats, que són els qui representen al sindicat en els centres de treball.
- 438 Línies d'acció:
- 439 ● Desenvolupar un espai de consulta sindical concorde a les noves tecnologies que done una atenció inicial a l'afiliació i permeta la difusió i l'accés a aquelles treballadores i treballadors que no siguin de CCOO.
  - 440 ● Confeccionar una guia de tots els serveis, federacions i sectors que componen el sindicat per a realitzar una correcta derivació de l'atenció.
  - 441 ● Garantir una actualització permanent en les eines col·laboratives i les seues bases de dades auxiliars.
  - 442 ● Fixar, en els plans de treball, objectius de creixement afiliatiu i mesures de fidelització, amb especial atenció en la representació no afiliada, a la qual pot atreure's mitjançant la formació sindical.
  - 443 ● Planificar mesures específiques per a ampliar i fidelitzar l'afiliació de dones, joves i persones LGTBI; i altres dirigides a les persones no afiliades.
  - 444 ● Impulsar accions de traspàs de quota nòmina a quota banc, per a millorar la gestió dels impagaments.
  - 445 ● Analitzar els mètodes de pagament de les quotes per a prendre mesures específiques que faciliten el cobrament.
  - 446 ● Informar la nova afiliació jove sobre l'espai i les activitats de Joventut per a promoure la seua participació.
  - 447 ● Donar a conèixer la informació i les activitats de la Federació de Pensionistes a l'afiliació pròxima a la jubilació per a fomentar la seua continuïtat en el sindicat.

448 **5.3. PARTICIPACIÓ**

- 449 La implicació de les persones afiliades en el desenvolupament quotidià del sindicat, tant en el seu vessant d'acció sindical com en el sociopolític, és una exigència permanent que ens trasllada la mateixa afiliació. Som conscients que la pervivència del sindicat com a organització de la classe treballadora només serà possible si les nostres decisions i propostes són participades democràticament.
- 450 Provenim, a més, d'un model en el qual la participació s'ha establert mitjançant delegació representativa i per períodes de diversos anys. Hem d'obrir i agilitar les formes de relació amb la nostra afiliació i amb altres organitzacions cíviques. Els instruments han de ser diversos, des de les clàssiques assemblees generals, de centre o de sector, passant per jornades de reflexió i grups de treball, fins a mitjans telemàtics i de consulta directa.
- 451 Considerem que una major participació pot propiciar una renovació profunda del sindicat, alhora que les noves formes no seran plenament assumides si no es dona aquesta renovació. Per asse-

gurar-la és imprescindible dotar de protagonisme l'actiu sindical jove, i facilitar vies d'implicació, de formació i de militància.

CCOO té una trajectòria consolidada i reconeguda com a principal organització sindical i social del País Valencià i de l'Estat i, per tant, estructures i dinàmiques clarament establides, eficaces i sostenibles; però hem de ser conscients dels reptes que ens imposa la velocitat creixent dels canvis i la visió que té la classe treballadora de les relacions laborals i socials.

Línies d'acció: 453

- Establir una relació habitual, fluida i freqüent amb l'afiliació perquè opine i avalue l'activitat sindical, a través de canals presencials i telemàtics. 454
- Impulsar el desenvolupament d'eines adequades per a la participació telemàtica. 455
- Eixamplar i consolidar la participació directa de les treballadores i dels treballadors en l'elaboració de propostes i línies d'acció del sindicat. 456
- Aprofitar la formació per a fomentar la incorporació i participació en el sindicat. 457
- Facilitar vies de participació, formació i militància de joves en el sindicat, establint quotes en els òrgans de direcció i fomentant la seua incorporació en les candidatures de les empreses. 458
- Establir l'obligació que hi haja almenys una persona jove en les comissions executives de nivell IV, així com l'existència d'una Secretaria de Joventut de PV i promoure la seua creació en les seccions sindicals. 459
- Facilitar eines al nostre actiu sindical per a atraure a la gent jove dels centres de treball a l'organització. 460
- Afermar la relació amb organitzacions cíviques i socials per a afavorir un diàleg sobre els reptes sindicals i socials. 461
- Millorar la participació en les decisions i la vida sindical dels col·lectius menys representats i amb més risc d'exclusió social. 462

5.4. ESPAIS DE REIVINDICACIÓ 463

El sindicat aspira a afavorir la participació de la seua afiliació, més enllà de l'organització de les treballadores i dels treballadors en les empreses. Aposta per articular espais de diàleg, formació i reivindicació sobre drets col·lectius, que poden ser estables o temporals, vinculats a una determinada àrea d'interés, per a dur a terme tasques, accions i defensar causes concretes. 464

Es compromet així mateix a consolidar aquells que ja estan creats, com els grups d'acció LGTBI, de dones i de Joves, perquè formen part de la nostra identitat i traslladen el nostre compromís amb una societat més igualitària, justa i inclusiva. Aquests espais vetllaran perquè el sindicat incorpore les seues problemàtiques a les anàlisis i àmbits d'actuació. 465

Línies d'acció: 466

- Potenciar el Grup d'Acció LGTBI com a referent d'assessorament i acompanyament, tant en l'acció sindical com en la negociació col·lectiva. 467
- Reforçar els espais de Joves i crear-los en les estructures en les quals no existisquen, donant-los participació en els òrgans de direcció, vinculant a l'afiliació jove de les federacions i territoris, i mostrant-los com a lloc obert i disponible per a tota la joventut treballadora. 468
- Garantir la continuïtat de les escoles Marina Caballero, Ana Meluska Cano, Escola Sindical i Isidro Llopis, per a facilitar l'empoderament de les persones assistents i l'assumpció de responsabilitats dins del sindicat. 469
- Impulsar el grup de treballadores de la llar, coordinat entre la confederació de PV i la Federació d'Hàbitat. 470
- Fomentar la creació d'un grup de treball per a la reivindicació del qual serà un gran repte de la nostra organització: l'habitatge. 471

472 **5.5. COORDINACIÓ D'ESTRUCTURES**

- 473 CCOO presenta en la seua doble estructura, territori/federació, l'eix principal d'articulació de la seua acció sindical i sociopolítica. Al País Valencià hem escomés de fa temps processos de fusió territorial que no han tingut una posterior anàlisi d'adaptació organitzativa amb les estructures federals, que també han emprés els seus propis processos de fusió. Revisar i normalitzar la coordinació de l'activitat sindical de les estructures en el territori ha de ser una de les nostres prioritats.
- 474 La xarxa de seus, serveis i atenció, dona una imatge real de la capacitat que CCOO PV té d'organitzar al major nombre de treballadores i treballadors, del tractament del conflicte on es produeix i de la intervenció sociopolítica on s'apliquen les diferents polítiques públiques, la qual cosa hem denominat '*sindicalisme de proximitat i sindicalista de referència*'. Una gestió eficient i solidària dels nostres recursos, juntament amb una dimensió patrimonial suficient, ens permetrà garantir col·lectivament tota la infraestructura necessària per a continuar sent aqueix referent sindical de proximitat.
- 475 La recuperació de l'afiliació com a principal motor de l'organització s'està veient frenada, per la qual cosa és necessari continuar amb l'ajust i la racionalització de la despesa com a mecanisme per a garantir l'autosuficiència econòmica de totes les organitzacions de CCOO PV. En aquest propòsit, la imatge externa i interna que projectem de la nostra gestió resulta determinant, juntament amb la incorporació d'estratègies de bon govern que minimitzen els riscos.
- 476 En aquesta aposta permanent de proximitat en l'atenció, les nostres fundacions es configuren com a eines imprescindibles per a la consecució dels objectius sindicals i socials. Forem, FEIS i Pau i Solidaritat tenen un grau de coparticipació amb les nostres estructures que ha de millorar-se i ampliar-se en objectius i serveis. Així mateix, hem de seguir amb el compromís d'avaluar la situació i posar tots els mitjans perquè siguen financerament autònomes.
- 477 La formació, en totes les seues dimensions, és també una eina de l'organització, que ha d'estar coordinada en cada òrgan de direcció i amb les federacions i unions, per a la detecció de necessitats i l'adaptació permanent dels seus continguts. La planificació d'accions formatives en les direccions, com a lideratge i càrrec de portaveu; d'interessos específics, com LGTBI, dones i joves; i de debat, com les escoles d'estiu; ens mostren el camí a recórrer. La col·laboració de la direcció del PV en els àmbits sindicals de generació de dinàmiques i continguts formatius, com l'escola sindical Muñiz Zapico, l'escola del Trabajo, centre ETUI o les universitats, és un compromís que hem de mantindre.
- 478 Línies d'acció:
- 479 ● Constituir comissions de coordinació sindical en totes les unions intercomarcals, amb presència confederal, on participaran totes les federacions directament o a través dels seus sindicats o coordinacions intercomarcals.
  - 480 ● Desenvolupar una política de gestió eficient dels nostres recursos, a partir del principi bàsic de la solidaritat entre estructures, fixant dotacions mínimes i garantint el seu finançament per a assegurar una atenció i suport suficients a l'afiliació i a les organitzacions.
  - 481 ● Elaborar un itinerari d'inversió per a la renovació i l'actualització de l'equipament informàtic i tecnològic.
  - 482 ● Impulsar l'autosuficiència econòmica de les organitzacions, situant l'afiliació i la gestió de la quota com a element estratègic en els plans de treball.
  - 483 ● Mantindre l'aportació solidària del 0,7 % de totes les estructures per a la cooperació i el desenvolupament internacional, a través de Pau i Solidaritat.
  - 484 ● Capacitar a les nostres delegades i delegats, reforçant espais compartits d'anàlisis que detecten quins nivells de la nostra representació no accedeixen a aquesta i com evitar-ho.

5.6. SERVEIS INTERNS

485

Els gabinets tècnics i jurídics de CCOO PV constitueixen una eina de suport a les diferents estructures per a l'acció sindical en els seus àmbits d'actuació i, en alguns casos, serveis d'atenció directa a l'afiliació. 486

Per tant, és imprescindible que el seu funcionament s'adapte a les necessitats de les diferents organitzacions i s'establisquen mecanismes de coordinació per a augmentar els paràmetres d'eficàcia i eficiència en el servei que prestem a les persones que representem. 487

Els diferents serveis interns confereixen al sindicalisme de classe que representem elements d'anàlisi irrenunciables per a defensar els nostres objectius, tant des d'una dimensió individual com col·lectiva, per la qual cosa la seua permanent millora constitueix un objectiu primordial de CCOO PV. 488

Línies d'acció: 489

- Definir objectius de millora integral en els plans de treball de les diferents secretaries de les quals depenguen orgànicament. 490
- Establir de manera sistemàtica reunions periòdiques amb les organitzacions federals i territorials a fi de realitzar un seguiment sobre el seu funcionament. 491
- Definir criteris d'avaluació i de normalització de procediments per a corregir totes aquelles disfuncions que es puguin produir en la prestació dels diferents serveis confederals. 492

5.7. FORMACIÓ SINDICAL

493

La formació sindical és essencial per a la intervenció reivindicativa i la gestió que realitzem, perquè a més de capacitar-nos, transmet els valors que representa CCOO. Per això, és imprescindible seguir amb els itineraris i arribar al màxim de persones que ens representen en els centres de treball, així com a les direccions i equips del conjunt de la Confederació del PV. 494

I és que identifiquem la formació sindical com una eina estratègica per a dotar d'habilitats la nostra representació en l'exercici de les seues responsabilitats, per a estendre'ns en les empreses i per a disposar d'un relleu generacional i de gènere en les nostres estructures de direcció. 495

En aquesta línia hem de planificar una programació estable al llarg de l'any, destinant els recursos necessaris per a iniciar la formació de manera contínua i sense interrupció. Les delegades i els delegats haurien de rebre formació abans dels 6 mesos des de la seua elecció com a representants de les persones treballadores. També és important que les persones referents de les federacions i territoris puguin acompanyar-los en els cursos de formació, per a passar de l'abstracte al concret. No oblidem que molta gent que passa per la formació sindical acaba incorporant-se a les estructures, per la qual cosa dedicar-los temps i atenció és imprescindible per als futurs relleus. 496

Línies d'acció: 497

- Reforçar amb recursos econòmics i humans l'equip de formació sindical de manera solidària entre les organitzacions. 498
- Actualitzar permanentment els continguts per a atendre les necessitats dels delegats i delegades i incorporar l'atenció de les noves realitats i necessitats en l'àrea pública. 499
- Elaborar un pla de visites federal i territorial per a major coneixement de l'estructura del sindicat. 500
- Realitzar visites perquè coneguen i puguin participar en els espais confederals de joves, dones o LGTBI. 501
- Garantir la formació per a la progressiva assumpció de responsabilitats sindicals de l'RLT. 502
- Possibilitar a través de la formació que les seccions sindicals siguin més autònomes, promovent relleus generacionals. 503

- 504 ● Elaborar un pla de formació, a partir de la detecció de necessitats, dirigit a les direccions de CCOO PV.
- 505 ● Crear durant aquest mandat una borsa de persones docents que reunisquen el perfil requerit per a això.
- 506 ● Posar en marxa una escola de formació sindical de CCOO PV per a les estructures, afiliació i representació, amb personal docent voluntari i militant que pugua aportar-hi experiència i coneixements sindicals.
- 507 ● Continuar reivindicant el paper de la formació sindical per a les persones treballadores.
- 508 ● Incorporar als materials de formació les accions derivades de la intervenció sociopolítica i institucional de CCOO PV.
- 509 ● Comptar amb companyes i companys de l'organització perquè puguen participar en sessions concretes.

510 **5.8. ESTRATÈGIA COMUNICATIVA**

- 511 Els paradigmes comunicatius canvien amb rapidesa, establint un nou paisatge mediàtic que té entre les seues principals característiques la relació directa, la interactivitat, el temps real, l'abundància informativa, l'hipertext i la generalització del llenguatge multimèdia. El procés comunicatiu tendeix a individualitzar-se, a generar una experiència única de contingut en cada persona usuària, gràcies a les possibilitats del tractament massiu de dades. Aquesta evolució està travessada per dos elements clau: l'emoció i la desinformació, que tan bé ha absorbit el relat neoliberal que està calant especialment entre la gent més precària i vulnerable.
- 512 El sindicat ha de fer-se càrrec de la complexitat del nou escenari de la comunicació pública i, posant en els continguts el factor diferencial, respondre d'una manera més efectiva al públic al qual ens dirigim. Reorientar l'estratègia sense perdre de vista que el nostre propòsit comunicatiu va més enllà d'informar, perquè aspirem a acompanyar, mobilitzar, afiliar i organitzar a la classe treballadora.
- 513 Per a això, hem d'ocupar tots els espais de comunicació al nostre abast, des de l'orgànica a la mediàtica, prioritzant la relació directa, per a promoure un major compromís de la nostra comunitat. Són molts els reptes que tenim per davant per a arribar a un món laboral cada vegada més atomitzat i individualitzat, fidelitzar i enfortir el vincle amb el sindicat, personalitzar la informació, fomentar la interacció i connectar amb la gent més jove, tot això per a tractar de disputar l'agenda social.
- 514 Línies d'acció:
- 515 ● Conèixer les nostres audiències: els seus interessos, preguntant mitjançant enquestes i escoltant-la en les xarxes, i els seus comportaments, a través de la recollida de dades, per a segmentar la informació.
  - 516 ● Impulsar una comunicació més directa amb l'afiliació, així com els canals de missatgeria, i respondre amb agilitat als requeriments per via telemàtica.
  - 517 ● Desenvolupar una estratègia comunicativa per a valorar la nostra acció sociopolítica i potenciar la participació de l'afiliació.
  - 518 ● Actualitzar l'estratègia comunicativa del sindicat perquè siga més atractiva per a la gent jove.
  - 519 ● Modernitzar les publicacions en xarxes socials, valorant la inversió en publicitat i en eines de pagament, i tenint en compte l'evolució de les tendències, per a connectar amb més gent.
  - 520 ● Avaluar l'accessibilitat de la web, veure com millorar la recerca d'informació i l'enganxament des de les xarxes per a augmentar el trànsit.
  - 521 ● Incrementar el flux d'informació cap als mitjans de comunicació des de lògiques externes, amb continguts rellevants, temes propis i humans, tenint en compte les seues necessitats actuals i rutines productives.

- Cuidar la imatge corporativa: continuar amb el pla de millora i inversions i actualitzar el manual d'identitat gràfica. 522
- Capacitar a les persones responsables de comunicació per al nou context. Dotar al gabinet confederal de recursos tecnològics i reforçar-lo amb perfils professionals. 523
- Estendre l'estratègia a quadres i representants sindicals per a aconseguir el compromís de vincular comunicació i acció sindical. 524

5.9. PROMOCIÓ DEL VALENCIÀ I INICIATIVES SOCIOCULTURALS 525

El compromís del nostre sindicat amb el valencià i els drets lingüístics, així com amb la seua promoció i defensa, necessita d'accions i actuacions dirigides a millorar la nostra capacitat, formació i coordinació de recursos destinats a aqueixa tasca social. Aquest compromís forma part dels nostres Estatuts i de les nostres línies d'acció sindical. 526

Línies d'acció: 527

- Traslladar les comunicacions formals a l'intern del sindicat en valencià o bilingüe. 528
- Elaborar un diagnòstic de les necessitats formatives i un pla de formació per al personal sindical i laboral de CCOO PV. 529
- Avançar en criteris d'igualtat lingüística. 530
- Millorar les estratègies de promoció del valencià, a través de comunicacions, anàlisis pròpies, informacions a l'afiliació i imatge que donem a la societat. 531
- Crear una xarxa de responsables lingüístics a l'intern del sindicat formada per membres de totes les organitzacions. 532
- Programar iniciatives que promoguen el reconeixement del compromís de CCOO PV amb la història, la llengua, el llegat històric i les reivindicacions d'autogovern del poble valencià. 533
- Promoció i difusió de la cultura del treball en les seus territorials. 534
- Augmentar la coordinació cultural entre tots els agents actius del sindicat. 535
- Fomentar les iniciatives socioculturals entre les seccions sindicals de CCOO PV en tot el País Valencià. 536
- Promoure que els càrrecs de portaveu de les diferents estructures es dirigisquen a l'extern i a l'intern preferentment en valencià, com a compromís polític amb la nostra llengua. 537